

Appelgren, Berglund
Där spårvagnen vänder
Göteborgs Universitet: JMG

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Institutionen för journalistik och masskommunikation

C-uppsats i journalistprogrammet VT 12

Där spårvagnen vänder

En studie om Göteborgs-Postens
rapportering av stadsdelen Angered över tid

Kontakt:
berglundanton@hotmail.com
karlmartinappelgren@gmail.com

Martin Appelgren & Anton Berglund

Handledare: Johannes Bjerling

2012-04-26

Titel: Där spårvagnen vänder – *En studie om Göteborgs-Postens rapportering av stadsdelen Angered över tid.*

Författare: Martin Appelgren & Anton Berglund.

Kurs: Journalistikgranskning.

Termin: Vårtermin 2012.

Handledare: Johannes Bjerling.

Sidantal: 52.

Syfte: Att studera GPs rapportering av Angered över tid.

Metod: Kvantitativ och kvalitativ studie.

Material: En syntetisk månad med nyhetsartiklar ur GP från årtalen 1971, 1981, 1991, 2001, 2011 – samt 80 utvalda artiklar ur GP från mediearkivet från 1994 till 2010.

Abstracts

Göteborgs-Posten reaches out daily to approximately 630 000 readers or visitors through its newspaper or other channels. Since they are the biggest news media in Gothenburg, we consider it fair to say that they have a certain obligation to cover all the geographical parts of the city. As GP readers ourselves it is not that hard to state that the coverage in fact is insufficient, with a focus on the central parts and a sparse picture of the suburbs. Although a considerable part of the inhabitants lives in a suburb.

Both of us lives in central parts of Gothenburg – were we also spend most of the time. Therefore we get the experience of what happens in the suburbs from what media reports, and we are not the only ones that do so. The understanding we share is that suburbs are associated with negative occurrences like unemployment, criminality and social problems. Is that a picture media has created? Since Göteborgs-Posten is the largest news media in the city, it probably has the biggest influence on the citizens. The purpose of this study is to *portray how GP's reports of the suburb of Angered looks like over time.*

To give an overall picture of how the reports has looked like ever since Angered was built as a part in the million project in the late 1960s to today, we chose to perform a quantitative analysis. In that analysis we constructed a synthetic month (existing four random weeks scattered of the year) and examined all the articles there to see how Göteborgs-Posten portrayed Angered. After finishing that we searched for something rare, a certain theme, and dove deeper into that in form of a qualitative analysis.

A summarize of our results is that GP's reports initially increased since the birth of the district of Angered in the early 70s, but then decreased substantial at the beginning of the twenty first century. This reduction is probably a result of cut-backs and affecting prioritizing within GP that led to a disappearance of the editorial staff that earlier managed the news from Angered.

The tendency and theme we found in GP's reporting was the heavily increase of articles about criminality from Angered, between 1991 and 2001. Our qualitative analysis revealed that media puts great effort into highlighting youth criminality. It also reveals something that could be a result of a professionalization among the journalists when it comes to addressing people with foreign background. There was in the 90s more common to mention the nationality of the perpetrator and the victim, while they in the beginning of the twenty first century more or less only were addressed as "people with foreign background".

Nyckelord: Angered, förort, Göteborgs-Posten, mediebevakning, ungdomsbrottslighet.

Innehållsförteckning

1. INLEDANDE ORD 6

1.1 SYFTE 7

1.2 FRÅGESTÄLLNING 7

1.2.1 FÖRKLARING, PROBLEMATISERING OCH HYPOTESER 7

2. TEORI..... 10

2.1 TIDIGARE FORSKNING 10

2.1.1 FÖRORTERNA FÅR MINDRE UTRYMME 10

2.1.2 JOURNALISTERNA DRAS TILL CENTRUM..... 12

2.1.3 MEDIAS PÅVERKAN 13

2.1.4 DEN OTRYGGA FÖRORTEN 14

2.1.5 KRIMINALITET OCH FÖRORTEN 16

2.2 BAKGRUND..... 19

2.2.1 MILJONPROGRAMMET OCH DESS KONSEKVENSER 19

2.2.2 LOKALREDAKTIONER I FÖRORTER – OCH DERAS ROLL 21

3. METOD 23

3.1 KVANTITATIV INNEHÅLLSANALYS 23

3.1.1 URVAL 24

3.1.2 KODSCHEMA, DEFINITIONER OCH VARIABLER 25

3.2 KVALITATIV INNEHÅLLSANALYS 26

4. RESULTAT OCH ANALYS 27

4.1 KVANTITATIVA RESULTAT 27

4.1.1 RAPPORTERING ÖVER TID 27

4.1.2 THE BIG FIVE 28

4.1.3 POSITIV OCH NEGATIV RAPPORTERING 30

4.1.4 RAPPORTERINGEN OM BROTT OCH SOCIALA PROBLEM 31

4.1.5 VILKA KOMMER TILL TALS? 33

4.2 KVALITATIVA RESULTAT – TENDENSER I BROTTSRAPPORTERINGEN	35
4.2.1 KODSCHEMA TILL KVALITATIV INNEHÅLLSANALYS	35
4.2.2 RESULTAT	36
<u>5. SAMMANFATTNING.....</u>	40
5.1 HAR GÖTEBORGS-POSTENS RAPPORTERING AV STADSDELEN ANGERED ÖKAT ELLER MINSKAT ÖVER TID? (1971-2011)	40
5.2 VILKA ÄMNER FÅR MEST UTRYMME I GÖTEBORGS-POSTENS RAPPORTERING ÖVER TID? (1971-2011)	40
5.3 GÅR DET ATT URSKILJA NÅGRA SÄRSKILDA TEMAN I GÖTEBORGS-POSTENS BEVAKNING AV STADSDELEN ANGERED?	41
5.4 HAR DISKURSEN FÖRÄNDRAT ÖVER DEN UNDERSÖKTA TIDSPERIODEN – OCH I SÅ FALL: NÄR OCH HUR?.....	41
<u>6. DISKUSSION OCH SLUTSATSER</u>	43
<u>7. AVSLUTANDE ORD.....</u>	45
<u>8. LITTERATURFÖRTECKNING</u>	47
<u>9. BILAGOR.....</u>	49
9.1 KVANTITATIVT KODSCHEMA	49
9.2 ARBETSRAPPORT	54

1. Inledande ord

Denna studie handlar om medias bevakning av förorter. Staden vi valt att studera är Göteborg, och stadsdelen är Angered. Tidsintervallet är 40 år, med fem nedslag. 1971, 1981, 1991, 2001 samt 2011. För att det inte ska råda några tvivel om platsen vi undersöker följer nedan en snabb definition av exakt de områden vi har undersökt.

*Göteborg är sedan den 1 januari 2011 indelat i 10 stadsdelar. Angered är en utav dessa stadsdelar. Varje stadsdel är indelad i flera så kallade primärområden. Till stadsdelen Angered hör således primärområdena: Angereds Centrum, Agnesberg, Bergum, Eriksbo, Gårdstensberget, Gunnilse, Hammarkullen, Hjällbo, Linnarhult, Lövgärdet, Rannebergen.*¹

Anledningen till att vi inte valt samtliga förorter i Göteborg är att vi vill kunna gå lite mer på djupet av förortsrapporteringen och dess form. På de fåtal veckor vi fått till förfogande att utföra uppgiften känner vi att det vore oss övermäktigt att göra en mer ingående studie av samtliga förorter i Göteborg. Mer ingående förklaring av varför vi valde just Angered finns senare i uppsatsen.

Göteborgs-Posten når dagligen 630 000 läsare/besökare visa sin papperstidning samt övriga kanaler.² Eftersom att GP är det största nyhetsmediet i Göteborg anser vi att vi täcker bilden som media ger genom att bara studera GP i vår undersökning.

Vad man bör förstå när man läser denna uppsats är att detta inte är en jämförelse med exempelvis mer centrala stadsdelar, utan att fokus enbart ligger vid stadsdelen Angered. Att även inkludera övriga artiklar och vilken del av staden de rör blir för omfattande för vår studie. För att ändå få med den biten har vi använt oss av tidigare forskning som tar upp de delar vi saknar.

Vi är också väl medvetna om att staden har förändrats under 40 år och att det som idag är Angered inte innebar samma områden på 1970-talet. För att inte krångla till något har vi helt enkelt undersökt de primärområden som idag ingår i stadsdelen Angered, oavsett vilken stadsdel de tillhörde under de olika åren. Hammarkullen har alltid hetat Hammarkullen, även om det inte alltid tillhört stadsdelen Angered.

¹ <http://www.goteborg.se> (2011)

² <http://info.gp.se/omgp/hem> (2012)

1.1 Syfte

Syftet med vår studie är att närmare belysa vad som rapporteras från en viss förort (Angered), och hur rapporteringen ser ut – exempelvis, vilka som intervjuas och vad vinkeln är. Även fokusera mer ingående på ett valt tema som är utstickande i rapporteringen. Att rapporteringen skiljer sig och är glesare än den från innerstaden råder det inga tvivel om och finns bevisat i tidigare forskning,³ så det kommer vi inte att lägga samma vikt vid.

Även det faktum att det kan finnas en skillnad mellan hur rapporteringen från förorten ser ut nu och för 40 år sedan kvarstår. Det finns anledning att tro att de numera ökända områden som Hjällbo och Hammarkullen under miljonprogrammets tidiga år hade en högre status än vad de har nu. Då var ju dessa platser i rampljuset och var vad Göteborgs stad satsade stora summor pengar på, medan de idag fått en annan status och numera är ställen där spårvagnen vänder.

1.2 Frågeställning

- Har Göteborgs-Postens bevakning av stadsdelen Angered ökat eller minskat över tid? (1971-2011)
- Hur ser Göteborgs-Postens rapportering av stadsdelen Angered ut? (1971-2011)
- Går det att urskilja några särskilda teman i Göteborgs-Postens bevakning av stadsdelen Angered?
- Har diskursen förändrats under den undersökta tidsperioden – och i så fall: när och hur?

1.2.1 Förklaring, problematisering och hypoteser

Stadsdelen Angered i nordöstra Göteborg innehåller både finare villaområden med grönska och natur såväl som de i folkmun negativt omtalade betongförorterna som uppkom under miljonprogrammets bostadsbyggen på 1970-talet, där stor del av invånarantalet utgörs av invandrare.⁴ Därför föll valet på just den stadsdelen. Att den också innehåller några av de mest negativt omtalade områdena i Göteborg idag – främst Hammarkullen och Hjällbo – var också en bidragande faktor. Att undersöka områden som dessa, som liksom många andra

³ Nygren (2005): 178

⁴ Ericsson, Urban, Molina, Irene & Ristilampi, Per-Markku: 7

förorter till Sveriges storstäder byggdes på sent sextiotalet i projektet som kallades miljonprogrammet, gör att vi kan relatera och jämföra med annan skriven litteratur.

Något som kan ge lite osäkert resultat är undersökningen av förorter år 1971. Det är så pass tidigt att vissa av våra valda områden vid den tidpunkten var mitt under uppbyggnad. Därför kanske de ännu inte var så omskrivna av GP, och om de omskrivs så är det antagligen mer som ett bygge än som en plats att bo på. Vi har ändå valt att ta med det årtalet för att på så sätt kunna följa dessa nybyggda förorter från start. Kanske leder det till tydligare mönster i rapporteringens förändring. Detta utreds mer ingående i vår analys- och resultatdel. Så vilka tendenser är det då som kan antas ha betydelse för hur diskursen ser ut över tid?

För det första: Samhället har blivit mer segregerat under 2000-talet och Göteborg är inget undantag. Ove Sernhede skriver: *"Staden kan i flera avseenden betraktas som en delad stad och livsvillkoren för och skillnaden mellan olika grupper är idag många gånger stötande"*.⁵ I förorterna är arbetslösheten hög och skillnaden mellan fattiga och rika blir bara större. Således är det också rimligt att anta att detta speglas i en mer negativ rapportering. Mediernas roll är att spegla verkligheten och det måste vi ha som grundförutsättning att de faktiskt också gör. Vi vill således ta reda på hur GP sköter bevakningen av Angered och vilka ämnen som får mest plats i tidningen. En första hypotes är alltså att diskursen av Angered kommer att bli mer problemorienterad och negativ:

H1: Segregationen i samhället har bevisligen ökat och klyftorna har blivit större. Med segregation och social misär följer rimligtvis problem med kriminalitet och brott samt sociala problem på bred front. Detta är också en verklighet som borde påverka rapporteringen. Mer brott och sociala problem borde leda till fler artiklar med negativ klang. Således borde även rapporteringen färgas av samhällets segregation.

Men samtidigt finns det en utveckling som skulle kunna leda till ett annorlunda resultat. Dagens journalister har bättre utbildning bakom sig än vad journalisterna på 70- och 80-talet hade,⁶ och vi finner det rimligt att anta att man inom journalistkåren på senare år har utvecklats och att rapporteringen på grund av detta har blivit mer mångfacetterad. Att enbart ta sig ut till förorterna när journalistiken handlar om arbetslöshet, kriminalitet och dåliga sociala förhållanden och i resterande fall intervjua vita personer som bor i Linnéstaden – har man gjort tillräckligt länge. Idag, på 2010-talet, får man på journalistutbildningen lära sig att

⁵ Sernhede (2004): 14

⁶ Wiik (2012): 39

ta sig tid att åka ut till förorterna även om det inte rör sig om negativt laddade händelser. Att utbildningen går åt det hållet borde även leda till att mediebilderna i GP av förorterna gör detsamma. Vi är medvetna om att detta inte ändras markant på ett 40-årsintervall, men vi anar att det kan finnas en trend om vad för slags journalistisk vinkel förorterna förekommer i 2011 jämfört med 1971. Vi kommer att undersöka om detta resulterat i en förändring och i sådana fall om någonting speciellt går att urskilja där. Detta utgör således grunden för vår andra hypotes:

H2: Journalisterna har under vår undersökta tidsperiod blivit bättre utbildade och samtidigt har hur man skriver om förorten och dess invånare ofta blivit en fråga för debatt. Detta har rimligtvis lett till att rapporteringen har blivit mer mångsidig och mindre schablonartad. Vi borde kunna hitta ett mönster där bilden av förorten och dess stereotyper förändras på ett positivt sätt fram tills idag.

2. Teori

Uppsatsen teoretiska ram innefattar andrafieringsteorier samt liknande kvalitativa studier gjorda på förorter och miljonprojektsområden i storstäderna. Forskningen visar på hur media skapar olika bilder av förorter och på så vis påverkar hur individer ser på dessa områden. Då vi i studien inte fokuserar på hur stort utrymme Angered får jämfört med andra stadsdelar, utan på vilket sätt området uppmärksammas i media, så behöver vi tidigare empiriskt underlag för att belägga att förorter som Angered faktiskt bevakas mindre än mer centrala och rikare områden. Det vi även tittar på är hur media påverkar allmänheten i sin rapportering samt hur kriminaliteten speglas i media.

2.1 Tidigare forskning

2.1.1 Förorterna får mindre utrymme

Som vi nämner ovan, i inledningen, så vill vi inte bevisa att det rapporteras glest från förorter i media, utan vad och hur de bevakas i media (GP). Och hur bevakningen ser ut över tid. En liknande rapportering, dock inte över tid, har Gunnar Nygren baserat sin bok *Skilda medievärldar* på. I tre veckor skildrar han Stockholmsförorterna i Stockholm och jämför med resterande områden i huvudstaden. Vi har i vår studie valt att anta att de slutsatser som dras i *Skilda medievärldar*, främst att rapporteringen av förorter får mindre mediebevakning samt en annan typ av bevakning i Stockholm, även stämmer in på Göteborg. Det finns ingen anledning att tro något annat då även förorterna som tas upp i Nygrens bok är resultat av miljonprogrammet och förorter på ungefär samma storlek och avstånd från innerstaden som de förorter vi valt att studera. För att inte upprepa Nygrens studie har vi valt att istället studera GPs rapportering av ett specifikt förortsområde (Angered) över tid, samt att mer ingående gå in på vad som rapporteras och hur det under åren förändras.

Att rapporteringen från Angered är glesare än vad den är i innerstaden baserar vi på vad Gunnar Nygren skriver i *Skilda medievärldar*. Att bevakningen av alla typer av förorter är sporadisk och får liten plats i de dagliga medierna. Han påpekar också att det är i

miljonprogrammets förorter som mediernas förmåga att hantera en annan social verklighet än innerstadens ställs på sin spets.⁷

Även Clara Guibourg konstaterar i sin studie, att medias generella bild är långt mer negativ av Tensta – än hur den generella bilden av Stockholm ser ut.⁸ Hon påpekar i studien att hennes anledning till ämnesvalet var att hon själv bor i Tensta och inte alls delar den bild som ges av förorten.⁹ Detta trycker också Ericsson, m.fl. på när de säger att medias sätt att tolka verkligheten i miljonprogramsområdena inte bara påverkar integrationsprocesser och allmänhetens uppfattning om integration utan också de boendes syn på sig själva och sitt område.¹⁰ Detta leder ju till att hur GP väljer att beskriva förorten får en ännu viktigare funktion i samhället. Om segregationen ska minska så borde således ett av många steg vara att rapporteringen ska bli mer nyanserad än den är idag.

Nygren ger tre anledningar till att medierapporteringen av miljonprogrammets förorter ser ut som den gör. Han pekar främst på att dessa anledningar ligger på olika nivåer och är följder av redaktionella rutiner och djupare kulturella mönster.

Den första anledningen handlar som *nyhetsvärdering och redaktionella processer*. Han menar att nyhetsvärderingen betonar dramatik, samtidigt som källor inom rättsväsendet är lättillgängliga, och att detta är en kombination som t.ex. ger en stor andel polisnyheter i berättelsen om förorterna. Nyhetsvärderingen bildar stereotyper i de urval och verklighetsbilder som får plats i media, och dessa nyheter blir det som journalister och publik känner igen eftersom att man har sett dem förut.

Han skriver också att det handlar om *identitet* – både journalistens och synen på läsarnas identitet. Nygren menar att det knappast är så konstigt att rapporteringen av förorterna därför sker från ett utanförperspektiv, men betonar också att det kan handla om vad medierna anser sig ha för publik. Om varken journalisten eller publiken kan identifiera sig med nyheten eller området så tappar den sitt nyhetsvärde. Om GP har en liten andel prenumeranter i Angered jämfört med i centrala Göteborg kan man därför anta att deras rapportering av centrum kommer att vara större, då det är där läsarna bor. Men vår stora fråga blir *vad och hur rapporteringen från förorten ser ut*.

⁷ Nygren (2005): 178

⁸ Guibourg (2010): 22

⁹ Guibourg (2010): 3

¹⁰ Ericsson, Urban, Molina, Irene & Ristilammi, Per-Markku: 7

I en tredje anledning betonar Nygren att det kan handla om djupare *kulturella faktorer*. Vi känner till mekanismen som ”vi och dom”-syndromet. En verklighet som utgår från omedvetna mönster och stereotyper.¹¹

Forskningen av mediernas bild av förorten visar att mediernas berättelse kan vara både segregering och integrering. Etnologen Oscar Pripp tar Fittja i norra Botkyrka som exempel, och menar att mediebilderna av Fittja är en rapportering som bidrar till segregationen. I och med den nedvärdering av området som sker, känner sig de boende mindre värda i andras ögon. Fittja får ett dåligt rykte och ifrågasätts, och detta blir den främsta anledningen till att invånarna vill flytta därifrån. Oavsett vad verkligheten än är. Samtidigt får de som inte bor i området genom media en bild av hur det är att bo där, och hur ”dom andra” lever. En bild som skapar fördomar och utesluter fittjaborna från det ”normala” samhället.¹² Detta går mycket bra att applicera på exempelvis Hammarkullen, som har lite samma status som Fittja. Man kan anta att om samma undersökning gjordes i Hammarkullen så skulle resultatet bli snarlikt.

Nygren slår i sin studie fast att invandrare i bevakningen av Storstockholm förekommer ganska sällan. Han hittar invandrare i media i samband med brott, sociala problem eller när de på något sätt ”drabbas”, och skriver: ”Medierna är svenskhetens område, åtminstone i den dagliga nyhetsförmedling som inte handlar om nöje eller sport”.¹³ Nygren liknar förortsbevakning med mediernas bild av tredje världen. Resurssvaga områden där bevakningen är högst sporadisk, inte heller omfattande. Det som uppmärksammas är i enstaka fall exotiska reportage, men oftast handlar det om dramatiska händelser (olyckor och brott) som media upptäcker.

2.1.2 Journalisterna dras till centrum

Något som styrker Nygrens slutsatser är en undersökning som Kerstin Ekberg gjort. Hon konstaterar i sin studie att journalisterna i storstäderna bor centralt och sällan i förorterna. Detta är ju ett problem när det kommer till nyhetsrapporteringen då journalister förmodligen har en annan inställning till området de bor på än områden som de aldrig vistas i. Av 739 journalister i Göteborg bor endast 10 stycken i Angered. Detta jämfört med att 139 stycken bor i området Haga, Majorna, Guldheden, Änggården. Angered har 0,6 journalister per 1000 hushåll, medan Haga, Majorna, Guldheden, Änggården har 6,7 journalister per 1000 hushåll. Man ser tydligt

¹¹ Nygren (2005): 190

¹² Nygren (2005): 197

¹³ Nygren (2005): 198

att de centrala delarna av staden är var journalisterna bor, medan det i förorterna bor väldigt få journalister. Detsamma gäller i Malmö och Stockholm. I ett kapitel tar Ekberg Angered som exempel, och skriver:

”För drygt 20 år sedan skulle jag och min familj flytta till Göteborg. Jag spanade efter en bostad till mig och familjen och var både på Hisingen och i Angered. ’Där kan man inte bo,’ sa mina arbetskamrater på tidningen.”

Hon jobbade då på den numera nedlagda dagstidningen Arbetet Väst och skriver att ekonomichefen vid ett tillfälle bekräftat för henne att de flesta prenumeranterna bodde i Angered och på Hisingen. Trots detta var hon den enda av 40 som bodde i Angered, och endast en annan kollega bodde på Hisingen.¹⁴ Att journalister inte är hemma i förorterna är alltså ingen lögn att påstå. Detta borde också rimligtvis påverka deras synsätt och därmed sätt att rapportera nyheter från förorter.

Ekberg tar i sin studie upp ett examensarbete av tre journaliststudenter från Göteborg, Jonas Gren, Johan Silfversten Bergman och Anna Wallberg. Dessa tre har under tio dagar i mars år 2005 kartlagt hur många gånger de olika stadsdelarna i Göteborg omnämndes med namn. Totalt hittade de 398 artiklar och notiser i GP, GT och Metro. Centrum förekom där 42 procent medan Angered fick 11 procent av utrymmet.¹⁵ Ekbergs slutsats är att journalisterna bor där jobben finns, det vill säga i centrala delar av staden, och därför ställer de sig positivare till sin syn på nyheter från centrum.

2.1.3 Medias påverkan

Anledningen till att vi inte bara vill titta på vad GP skriver om när det rapporteras om Angered utan också hur, beror på att vi är övertygade om att den bild som media ger av stadsdelen påverkar vad gemene man anser sig veta om Angered. Då majoriteten av invånarna i Göteborg inte rör sig i Angered är det alltså andra faktorer som påverkar vilken bild de får, där har media en väldigt viktig roll. På vilket sätt media gestaltar något kallas av många forskare för framing. Robert M Entman beskriver att det handlar om vilka egenskaper av verkligheten media väljer att beskriva.¹⁶ Han använder kalla kriget som exempel där de amerikanska medierna alltid identifierade kommunisterna som källan till problemen och den

¹⁴ Ekberg (2007): 25

¹⁵ Ekberg (2007): 28

¹⁶ Entman (1993): 51

amerikanska militären som lösningen. Detta skulle enligt ett framingsperspektiv leda till att de som inte själva var så insatta i händelserna mer och mer började se kommunister som ett hot och samtidigt börja se den amerikanska militären som en räddande ängel. En inställning som finns kvar än idag i USA. Detta går enkelt att koppla till den bild vi har av förorten i Göteborg idag där många som inte bor där känner en rädsla för att åka dit eftersom den bilden de fått av medierna beskriver en verklighet som de flesta inte vill vara en del av. Frågan är bara, stämmer bilden med verkligheten? Någonstans måste vi ändå tro på att mediernas rapportering på något sätt speglar verkligheten och inte uppfinner en bild av något efter eget behag. Däremot så kan det mycket väl finnas grund för en oro över att rapporteringen inte är nyanserad. Entman betonar att framing handlar om att lyfta fram vissa delar av verkligheten och på så sätt göra just det mer framträdande.¹⁷ På så sätt blir rapporteringen inte mindre sann, men samtidigt väldigt onyanserad. Entman hävdar också att ju mer framträdande denna *framing* är desto lättare tar också människorna del av informationen och uppfattar den som en sanning/verklighet. Han nämner det politiska maktspelet som exempel på hur media kan välja att lyfta fram vissa delar av verkligheten medan de väljer bort andra. *Agenda Setting* är en definition på liknande effekt. Det vill säga att media på många sätt bestämmer vad man ska ha en åsikt om. När media idag sätter agendan på Göteborgs förorter brukar det nästan alltid handla om något negativt. Hur verkligheten i Angered ser ut är en fråga som inte är lätt att besvara, den besvaras enklast av de som faktiskt bor där. Trots detta så har de flesta Göteborgare en bild av hur det är i förorterna och den bilden kommer med största sannolikhet från hur media rapporterar.

2.1.4 Den otrygga förorten

Många upplever förorter som otrygga platser. Sandstig skriver i *Otrygghetens landskap* att en undersökning gjordes 2002 där man frågade om det fanns någon plats i Göteborg där man inte kände sig trygg och säker.¹⁸ Följdfrågan var på vilka platser detta var, samt vad anledningen till detta var. 46 procent av invånarna ansåg att det fanns otrygga platser i Göteborg. Sandstig ställer sig lite frågande till undersökningens validitet men den talar i alla fall om att det riktas viss skepticism till platser som man inte riktigt känner till.

Det vi skildrar i studien är inte verkligheten i förorterna, utan medias skildring av dessa. Att de för en utomstående skulle kunna skildra allt som händer är inget alternativ, men i de fall då

¹⁷ Entman (1993): ff

¹⁸ Sandstig (2010): 155

förorterna omnämns har ju GP med sin nyhetsvärdering valt att just det materialet platsar i tidningen. Det angeredsrelaterade som kommer med i GP, blir ju då för någon som varken bor eller vistas i det området en slags sanning om vad som händer i Angered. Medierna påverkar således vår uppfattning. Sandstig skriver: ”Att medierna skulle påverka oss genom att vi tar del av deras innehåll är en av de äldsta hypoteserna i masskommunikationsforskning”.¹⁹ Det finns studier som visar att människor som tar del av brott via massmedier är oroligare och räddare än de som inte gör det.²⁰ Också det är ett bevis på hur media kan påverka beroende på hur de rapporterar.

För vår studie blir det också intressant att titta på hur människor tror att media skildrar verkligheten. Då brott är en typ av nyhet som kommer att vara framträdande i Angered har vi tagit del av Sandstigs undersökning av hur allmänheten föreställer sig brottsrapporteringen. 2003 ställde hon frågan:

”Anser Du att brottsrapporteringen i svenska medier ger en rättvisande bild av den faktiska brottsligheten i Sverige eller anser Du att medierna framställer brottsligheten som lägre eller högre än vad den i verkligheten är?”.

41 procent av de svarande anger att de tror att det begås fler brott än vad medierna rapporterar. Sandstig betonar att man bör tolka svaren på frågan så att bilden av brottsligheten i media är under- eller överdriven.²¹ De flesta tror att det i verkligheten begås fler brott och är i så fall otryggare i samhället. I tidigare forskning (exempelvis Guiborgs studie om Tensta) har det visat sig att brottsnyheter utgör en stor del av vad media rapporterar från förorterna. Då allmänheten anser att just brott är en nyhetsrapportering som ligger under sanningen ger det förorter en ännu mer otrygg stämpel.

Allmänhetens uppfattning om mediernas påverkan är också intressant för vår studie. Sandstig skriver att människor som tror att media påverkar allmänheten så att den inte vågar befolka vissa delar av staden på grund av hot och risker, kan leda till att de själva inte besöker dessa platser i tron om att ingen annan vågar göra det heller.²² I förlängningen besöker ju ingen dessa platser. Davison formulerade 1983 *tredjepersonseffekthypotesen*. Det vill säga hur människans föreställningar om medieranas överskattade påverkan på andra människor kunde påverka en själv. *Tredjepersonseffekthypotesen* verkar i vissa forskares ögon vara ett begrepp

¹⁹ Sandstig (2010): 55

²⁰ Sandstig (2010): 56

²¹ Sandstig (2010): 259

²² Sandstig (2010): 262

medan andra anser det vara en hypotes, och Sandstig visar i sin studie ambivalens i den frågan. Intressant blir det i alla fall om man applicerar det på medias framställning om förorterna. Att då en person som egentligen inte bryr sig om att det skrivs mest om brott i Angered i själva verket påverkas av att denne tror att andra gör det. Det blir då en negativ spiral och en plats som har erkänt dåligt rykte tack vare media och människans föreställningar får ännu sämre sådant.

Erfarenhetens konsekvenser väger också in på hur inställning till främmande platser kan påverkas. Sandstig undersöker tre, i hennes mening, relevanta erfarenhetsvägar och fokuserar på hur uppfattningen om hot och risker eller brott förefaller. Detta för att se om det finns någon skillnad mellan hur erfarenheten av dessa skiljer sig, uttryckt i otrygghet. Erfarenhetsvägarna är följande. *Starkt medieberoende* – personer bara har erfarenheter av detta genom media men som saknar egna erfarenheter. *De dubbelt utsatta* – personer som både har medieerfarenheter och egna erfarenheter av detta. Den tredje erfarenhetsvägen kallar hon *de som i huvudsak får sin information i andra hand* – personer som saknar både medieerfarenheter och egna erfarenheter av detta men som tar del av denna information genom sociala erfarenheter som vänner eller bekanta. Resultatet av undersökningen, som har 2017 svarande, skiljer sig främst om man har läst om brottslighets i dagspressen jämfört med de som generellt tagit del av hot och risker. 62 procent av de som läst om brottslighet i media har upplevt otrygghet då de varit ensamma i något rum, medan 53 procent av de som läst om hot och risker upplevt detsamma.²³ Nyheter om brott är alltså det som leder till den största otrygghetskänslan. Och då det, enligt en av våra hypoteser (H1) och tidigare forskning, lär utgöra majoritet av medias bevakning från förorterna, är det högst relevant att notera. De som upplever allra högst otrygghet i stadsrummet är såklart de som både läst om brott samt själva har erfarenhet av brott.

2.1.5 Kriminalitet och förorten

Anita Heber skriver i en artikel baserad på en kvalitativ innehållsanalys, *Fear of crime in the Swedish daily press*, att svensk media, trots att det svenska samhället är ett utav de tryggaste i världen, visar en väldigt kriminell och otrygg bild av Sverige.

Undersökningsmaterialet är från Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Aftonbladet och Expressen. Hon skriver också att svensk media tydligt visar vilka som ska vara rädda, varför man ska vara rädd och var man ska vara rädd.

²³ Sandstig (2010): 272

*Solutions to the problem are also presented in the press, notably in the form of avoiding dangerous places (first and foremost suburbs) and putting more police officers on the streets.*²⁴

Om man nu först och främst ska undvika förorterna (enligt svensk media) för att inte drabbas av brottslighet, räknar vi med att upptäcka tendenser på detta i vår studie. Frågan är bara hur det varierar över tid. Heber skriver att rädslan för kriminaliteten inte blev ett ämne i media förrän på 90-talet – en ökning under den perioden vore då att förvänta i GPs rapportering av brottsligheten i Angered.²⁵ Anledningen till att ökningen medias bevakning av kriminalitet påstår hon handla om att bekämpning av brottslighet introducerades i den politiska debatten. Ett av de teman Heber hittat i sin studie är direkt anknuten till förorterna. *The suburbs are portrayed as being dangerous to everyone who lives or spends time there.* Vissa förorter beskrivs även som “ökända” och förknippas extra mycket med brottslighet. Exempelvis Rinkeby i Stockholmsmedia. Artiklarna från dessa platser handlar inte bara om att det har begåtts brott, utan även spekulationer om ”att det kommer att ske igen”. Det som skiljer sig med kriminaliteten som Heber anser förknippas med förorter från annan kriminalitet är att media då fokuserar på just platsen – förorten, som då blir problemet. I annat fall läggs större fokus på vad som faktiskt har gjorts. Brottets geografiska plats finns således nästan enbart med om det begåtts i en förort. Detta ingår i vad vi vill undersöka, och vi räknar med att finna brottslighet i Angered. Heber visar verkligen vad hon kommit fram till när hon summerar:

Generally speaking, the suburbs appear as places that are greatly affected by serious violent crime, and they are also depicted as being populated by fearful residents.

Och detta gäller inte bara kvällspress (som man kan anta vara mest dramatiska i sina rubriker) utan Heber visar att samma tendenser finns i både Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet. Göteborgs-Posten är ju liksom DN och SvD en morgontidning, och vi finner därför anledning att tro att samma skildring av ett våldsamt Angered finns i den. Frågan är då om man kan få en bild av vilka som begår brotten och hur rapporteringen förändras.

El Mallah och Kasagiannis som i sin studie har tittat på kvällspressens skildringar av personer med utländsk bakgrund i kriminaljournalistiken skriver:

²⁴ Heber (2011): 75

²⁵ Heber (2011): 65

*”Från år 2010 fann vi få artiklar, vilket vi tror kan bero på att det finns en större medvetenhet hos journalister idag och att man känner till konsekvenserna av vad det kan innebära att koppla kriminalitet och etnicitet”.*²⁶

Då vi kommer att undersöka Göteborgs-Posten som är en del av dagspressen och inte kvällspress, kan man hävda att detta inte är relevant forskningsunderlag. Men vi finner det ändå väsentligt att belysa det då 90-talet verkar vara en milstolpe när det gäller synen på brottslighet inom media.

Eftersom att brottsrapporteringen i media är en av de faktorer som kommer att ha förändrats över tid, räknar vi med att den utgör en stor del av den negativa publicitet som förorten ofta får. Gunilla Hultén hävdar i sin studie *Främmande sidor: Främlingskap och nationell gemenskap i fyra svenska dagstidningar efter 1945* att artiklar av brott inte bara är en rapportering om någonting dåligt utan också medverkar till att urskilja vilka som är en del av ”oss” och vilka som är en del av ”dom andra”.

*” ...artiklar om brott vara del i föreställningar om vilka som ingår i en nationell gemenskap och vilka som placeras utanför”.*²⁷

Hon hävdar vidare precis att forskning om medier och minoriteter har sedan 70-talet kännetecknats av konstaterandet av en stigmatisering där de skildras som ett problem för samhället.

*”I artiklarna om brottslighet är det en annan främlingsbild som träder fram. Brottslingen har ingen samhällelig tillhörighet, inte ens en distanserad sådan. De är på avigsidan, de som visas upp som varnande exempel”.*²⁸

En annan intressant detalj som tas upp är hur brottsrapporteringen på senare år har präglats av olika brott där det fanns ett klart rasistiskt motiv. Men Hultén konstaterar att trots detta så verkar det finnas en ovilja att beskriva Sverige som fördomsfullt eller rasistiskt. Hon menar att det inte passar in i vår självbild. I vår studie kommer vi att kunna titta kvalitativt på om vi kan hitta allt, eller delar av vad Hultén talar i sin studie.

²⁶ El Mallah & Kasagiannis (2011): 40

²⁷ Hultén (2006): 161

²⁸ Hultén (2006): 182

2.2 Bakgrund

2.2.1 Miljonprogrammet och dess konsekvenser

Angered är ett resultat av storsatsning inom bostadsbyggandet i slutet av 1960-talet. Miljonprogrammet är benämningen på den satsningen som pågick under perioden 1965-1975. Målet var att lösa den akuta bostadskris som just då var ett stort problem genom att bygga en miljon bostäder. Tanken var att majoriteten skulle vara lägenheter i flerbostadshus men även ånga radhusområden räknades in i miljonprogrammet. Angered som 1967 blev en del av Göteborgs stad blev i samma veva en del av miljonprogrammet. Man skulle expandera och det första spadtaget till det som skulle bli Hjällbo var början på en utbyggnad som i rasande fart skulle resultera i Hammarkullen, Gårdsten, Lövgärdet och Rannebergen men byggandet stannade av och områdena blev istället på många sätt isolerade från resten av staden. Idag omfattar miljonprogrammets bostäder ungefär en fjärdedel av Sveriges samlade bostadsbebyggelse och är ett levande bevis på det ideal av välfärdssamhälle som Sverige strävade efter.

Idag lever cirka en tredjedel av Sveriges befolkning kring de tre största städerna Stockholm, Göteborg och Malmö, där finns också en större andel invånare med utländsk bakgrund än i övriga Sverige. Flera bostadsområden i och runt omkring de tre stora städerna har pekats ut som utsatta områden med socioekonomiska problem. De flesta av dessa områden kom till under det så kallade miljonprogrammet men man kan lugnt konstatera att de ideal om ett välfärdssamhälle som fanns när de byggdes inte längre känns som realistiska. Man skulle också kunna hävda att massmedia har haft en stor roll i denna förändring av synsätt då rapporteringen allt som oftast har fokuserats på sociala problem och brott. I boken *Miljonprogram och media – föreställningar om människor och förorter* slår Ericsson, m.fl. fast att:

*”Storstadsatsningens målsättning att göra alla stadens områden till attraktiva boendemiljöer omintetgjorts av att den negativa föreställningen om förorten och miljonprogrammet ständigt förmedlas via media”.*²⁹

Ericsson fortsätter sedan och hävdar att denna bild också kan vara en direkt orsak till den segregation som sker i storstäderna idag. I vår studie kommer vi att titta på vilket sätt Angered

²⁹ Ericsson m.fl.(2002): 13

beskrivs och kan sen eventuellt även dra vissa slutsatser till varför området i folkmun hamnat i sådan negativ skugga. Ericsson, m.fl. använder stockholmsförorter Järvafältet som exempel som är ett område i Stockholm. Området kan på många sätt väl jämföras med Angered då deras folkmängd är relativt lika, mellan femtio- och sextiotusen, samtidigt som de båda har en bred integration med många olika nationaliteter där människor med utländsk bakgrund är överrepresenterade. En annan sak de båda har gemensamt är den överoptimistiska kalkyleringen över hur många invånare som skulle komma att bo där när de båda blev en del av miljonprogrammet i slutet av 60-talet och bebyggelsen satte fart. I Angered talade man om över hundratusen och i Järvafältet ännu fler.

På grund av dessa likheter är det intressant för vår egen studie att se vad Ericsson, m.fl. har kommit fram till. I sin studie ifrågasätter Ericsson det faktum att dessa områden oftast beskrivs som getton trots att den etniska mångfalden är stor och att den största enskilda gruppen faktiskt är de som är födda i Sverige, även om vissa av dessa självklart är barn till invandrande föräldrar. Trots detta så särskiljs ofta dessa människor i media av någon anledning vilket är konstigt med tanke på att de är födda här – precis som vilken annan ”etnisk” svensk som helst. Det är just dessa mönster vi vill titta på i vår egen studie, man skulle kunna föreställa sig att vi kommer att hitta vissa likheter i rapporteringen om Angered. Hur viktig medias roll är i skapandet av stigmatisering ger Ericsson exempel av när han tar upp skriften *Rapport Tensta* som kom ut 1970. Där konstruerade författarna som förövrigt var medarbetare på Expressen en bild av Tensta som ett ställe där ingen människa möjligtvis skulle vilja bo. Sätter man det hela i en politisk kontext så skedde detta just under miljonprogrammets genomförande och var också starkt förknippat med socialdemokratin. Journalisterna hade enligt Ericsson bestämt sig för att miljonprogrammet stod för en dålig politik och att det framstår som att de var villiga att göra allt för att belägga att så var fallet. Nu kanske detta inte går att relatera direkt till situationen i Angered, men det ger en tydlig bild av hur viktig roll media har och hur ett område lätt kan stigmatiseras. Ericsson beskriver hur media tillskrev människorna och miljön i Järvafältet egenskaper som särskilde dem från oss ”vanliga”. Det vill säga en *andrafiering* som leder till att man öppnar dörren för en väldigt stereotyp rapportering från förorterna. Ericsson fastslår att media låter Järvafältets förorter symbolisera och representera ett tillstånd i samhället. Hur det berättas kan skilja sig åt men de har en sak är ständigt närvarande, det är stereotypa till både form och innehåll. Den

jämförande variabeln är alltid svenskheten, det vill säga allt det som anses normalt här i Sverige och på andra sidan står ”den andra” och kommer inte sällan ut som något negativt.³⁰

2.2.2 Lokalredaktioner i förorter – och deras roll

Nygren skriver i sina kvantitativa resultat i analysen om hur miljonprogrammet i Stockholm framställs i media:

*”I nyhetsflödet syns mönster där invandrare i två fall av tre förknippas med sociala problem, brottslighet och människor som drabbas. Invandrare förknippas betydligt oftare med ”den farliga staden” och mer sällan med ”den goda staden”.*³¹

Under 80-, 90-, och början av 2000-talet hade GP en lokalredaktion i förorterna.

Angeredsdelen hette GP Nordost som kom ut under vissa veckor och fungerade som en bilaga till huvuddelen. Numera finns den inte kvar och man kan ana att det förändrat rapporteringen av Angered. Inte bara för att det borde bidra till glesare rapportering utan även attityden i rapporteringen. Gunnar Nygren skriver att när Sydsvenska Dagbladet flyttade ut en redaktion till Rosengård så förändrades rapporteringen därifrån. Åtminstone i den lokala tidningen som man gav ut i Rosengård. En mer vardaglig bild av den okända del av staden växte då fram när tidningen skildrade bostadsområden. Rosengård avdramatiserades och människor framställdes som mer mångsidiga och sammansatta.³² Det finns skäl att tro att samma sak gäller för Angered och GP Nordost. En närmare bevakning av en plats då journalisterna har en lokalare anknytning till platserna och större kännedom, borde leda till annorlunda nyheter.

Exempel som Rosengårds lokaldel i Sydsvenska Dagbladet (då redaktioner som flyttats till förorterna) finns, men Nygren påpekar att det finns en ständig tröghet och redaktionell verklighet på tidningarna. Förorter genererar inte samma läsarantal och då intäkter som exempelvis innerstaden.

Han skriver att när Sydsvenskans redaktion i Rosengård lades ner 2003 så förklarade deras chef för Malmöredaktionen att det var för att den inte genererade prenumeranter samt att det ledde till att resten av Malmö fick sämre bevakning.³³ Att samma sak gällde för GP Nordost är ingen orimlighet. Förortsborna är inte de mest kapitalstarka och då inga trogna

³⁰ Ericsson m.fl.(2002): 102

³¹ Nygren (2005): 194

³² Nygren (2005): 195

³³ Nygren (2005): 196

prenumeranter, och för de som bor centralt är det inte lika angeläget att läsa om en plats i staden man väldigt sällan befinner sig på.

3. Metod

När vi började fundera över hur vi på bästa sätt skulle kunna besvara våra frågeställningar så fann vi oss själva mitt i mellan den kvantitativa och den kvalitativa innehållsanalysen. Vi ville hitta de mönster som fanns kring medierapporteringen av Angered samtidigt som vi kände att det mycket väl kunde sluta med ett resultat som ingen skulle tycka var varken förvånande eller intressant. Exempelvis hade vi kunnat komma fram till att medierapporteringen kring Angered hade blivit mer och mer negativ, men vi hade inte kunnat säga så mycket om på vilket sätt den har blivit mer negativ och om det finns något mönster i det sätt som media beskriver statsdelen. Därför bestämde vi oss för att först använda en kvantitativ innehållsanalys för att hitta de eventuella tydliga tendenser som fanns i rapporteringen för att sedan gå vidare och använda oss en kvalitativ innehållsanalys för att gräva djupare i de aspekter som vi ansåg var extra intressanta.

3.1 Kvantitativ innehållsanalys

Esaiasson, m.fl hävdar att den kvantitativa innehållsanalysen passar för när man vill ha svar på frågor om förekomsten av olika typer av kategorier i ett material, eller hur frekvent olika kategorier förekommer.³⁴ Detta passar oss utmärkt när det kommer till att ta reda på vad det rapporteras om, vilka som får uttala sig och hur stort utrymme det får. Däremot som vi nämner ovan så blir resultatet enligt oss inte intressant om vi inte kan belägga på vilket sätt alla dessa kategorier beskrivs. Det vill säga, inte bara att det är mycket brottsnyheter utan också hur dessa brottsnyheter beskrivs, finns det olika värdeord som förekommer ofta, finns det ett tydligt utanförskapsperspektiv i texterna? Inget av detta hade man kunnat säga så mycket om vid en ren kvantitativ innehållsanalys. Däremot om vi bestämmer oss för att titta kvalitativt på en utvald del av materialet så kan detta förklaras. Men vi bestämde oss för att göra detta efter den kvalitativa innehållsanalysen av flera anledningar. Den avgörande faktorn var att om vi bestämde oss för att djupdyka i någon speciell del av våra frågeställningar och sen efteråt sett att det var något annat som stod ut som hade varit betydligt mer intressant att titta på. En annan anledning var tidsperspektivet. Om vi först gjorde klar vår kvantitativa analys så kunde vi med säkerhet veta att vi skulle kunna slutföra vår uppsats oavsett om vi

³⁴ Esaiason, Gilljam Oscarsson, Wägnerud(2010): 223

hann med den kvalitativa delen eller inte. Däremot tror vi att vår uppsats skulle vinna mycket på att få med båda delarna. Precis som Esaiasson, m.fl(2010) skriver så fokuserar man på frekvenser och utrymme när man gör en kvantitativ innehållsanalys och det i sin tur leder till att man får stort utrymme för att enkelt uttryckt sitta och räkna med siffror. Samtidigt kan man via datorprogram snabbt gå igenom stora material och få fram tydliga tendenser och det leder i sin tur till att man sen enklare kan tolka resultaten. Men om man ska hitta mer än tendenser måste man gå ännu djupare, det är där vår kvalitativa innehållsanalys kommer väl till pass.

3.1.1 Urval

Det viktigaste för oss när det gäller urval är att få en god reliabilitet och intern/extern validitet. Det vill säga att vi faktiskt tar reda på det vi säger oss vilja veta. Alltså, *hur GP skildrar stadsdelen Angered över tid*, utan att för den skull behöva använda ett totalurval. Att koda samtliga tidningar under de valda årtalen hade varit en för oss övermäktig uppgift och vi var då tvungna att hitta en annan väg. Då återstod frågan vilket sätt vi skulle kunna uppnå detta på?

Att välja ett strategiskt urval och försöka hitta vissa perioder varje år där man skulle kunna belägga att just den veckan eller månaden var en "vanlig" nyhetsmånad per vecka på GP var vår första tanke. Problemet med detta som vi såg det var att man skulle kunna ställa frågan om vi valt rätt månad eller vecka för att besvara de frågor vi hade. Om vi ska kunna säga något allmängiltigt om hur GPs rapportering kring Angered har sett ut, trots att vi inte har tittat på en majoritet av tidningarna, så kan det strategiska urvalet bli för missvisande. Vilka månader eller veckor vi väljer att titta på kan mycket väl få en betydande roll i resultatet och validiteten skulle också kunna påverkas. Exempelvis om något händer i Angered just då, och området får mer uppmärksamhet än vanligt det veckorna. Esaiasson skriver att den som vill kunna generalisera ska ha ett bra svar på två frågor. Vad är det för fall du undersöker och varför har du valt att studera just dessa konkreta fall? Vidare hävdar de att man sen alltid ska ställa sig frågan om just de fallen är det bästa sättet att kunna säga något generaliserande om det du vill undersöka.³⁵ Om vi hade valt ett strategiskt urval kändes det inte som att vi hade kunnat svara på den sista frågan.

Då gick vi vidare och tittade på möjligheten att göra ett slumpmässigt urval. Eller som Esaiasson m.fl. beskriver det:

³⁵ Esiason, Gilljam Oscarsson, Wägnerud(2010):176

*"Ett korrekt genomfört slumpmässigt urval av analysenheter har den närmast magiska egenskapen att det resulterar i en relativt god miniatyrkopia av den större populationen."*³⁶

Det vill säga att vi skulle kunna titta på en liten del av GPs tidningar under de valda åren och ändå få en tillräckligt bra bild för att kunna generalisera. Vi har använt oss av en *syntetisk månad* per år. Det vill säga: vi har undersökt fyra slumpmässigt utvalda veckor under ett år. Veckorna blev 9-15/1, 23-29/4, 10-16/9 och 26/11-2/12. Vi diskuterade först om vi skulle använda oss av ett obundet slumpmässigt urval men bestämde oss för att undvika detta eftersom risken fanns att vi skulle hamna under en viss tidsperiod, till exempel bara vinterveckor och detta skulle leda till att vi får svårt att generalisera. Esaiasson m.fl. påpekar att det är viktigt när man gör ett sådant urval med dagstidningar att man undviker att ta till exempel var 7:e eller var 14:e dag eftersom detta leder till att tidningen ständigt kommer vara utgiven på samma dag.³⁷ Vi undviker detta genom att ha en utspridning över året samt att vi får veckans alla dagar.

3.1.2 Kodschema, definitioner och variabler

Vi hade från början en tydlig idé om hur vi ville bygga vårt kodschema. Vi ville framförallt ha variabler som skulle ge oss ett så tydligt mönster som möjligt på hur bevakningen av Angered faktiskt har sett ut över tid. Det som vi framförallt ville veta var vilken bild Göteborgs-Posten ger och har gett samt vilka som får uttala sig och om vad. Det vill säga är det ständigt poliser som uttalar sig om den ökande brottsligheten i området eller är det någon som faktiskt bor i området som får berätta sin historia. Vi har valt att definiera om en artikel är positiv eller negativ utefter vilken vinkel artikeln har, vi har således utgår från rubrik och ingress och drar våra slutsatser därifrån oavsett om artikeln i sig sen kanske skulle ha uppfattats som neutral eller positiv. I Guiborgs studie *Den farliga förorten* hur mediebilden av Tensta såg ut hittade vi ett kodschema som vi kände skulle fungera utmärkt som grund. Guiborg använde sig av att först ha en variabel för huvudtema och sen eftersom brott och sociala problem antogs vara överrepresenterade lade hon till två extra variabler där man kunde gå djupare in på dessa ämnen. Till exempel så kunde vi då få reda på vilket typ av brott det rapporterades mest om. Vi valde också att inte bara ha med en huvudaktör som vi definierar som den personen som har den mest framträdande rollen i texten, utan också en biaktör för att eliminera risken för att

³⁶ Esiason, Gilljam Oscarsson, Wägnerud(2010):198

³⁷ Esiason, Gilljam Oscarsson, Wägnerud(2010):201

det i flertalet artiklar kan vara två eller fler personer som får relativt lika utrymme. Vi har också valt att välja bort texter där Angered figurerar men där stadsdelen egentligen inte har något med artikeln att göra. Ett exempel på detta var en artikel om en rektor i Angered som hette Göran Johansson som fått samtal från allmänheten i tron om att han var kommunalrådet Göran Johansson. Detta har inget med bilden av Angered att göra och säger heller inget om vad som rapporteras därifrån, således väljer vi att bortse från sådana artiklar.

3.2 Kvalitativ innehållsanalys

När vi fått fram och analyserat vår kvantitativa innehållsanalys, och urskilt tendenser i rapporteringen, anser vi att vår kvalitativa innehållsanalys ska komma in. Det kvalitativa passar sig bättre om man vill få en uppfattning om en texts helhet. Esaiasson, m.fl stödjer detta genom att hävda att ett viktigt skäl till att använda en kvalitativ innehållsanalys är att se en helhet i texten, det som forskaren är ute efter att analysera antas inte var summan av de detaljerade analysenheterna. Man skulle kunna förklara det enklare genom att säga att det riktiga budskapet oftast ligger dolt under ytan.³⁸ I vår kvalitativa del av uppsatsen kommer vi enbart att studera det som sticker ut i GPs bevakning av Angered. Något intressant som vi väljer att studera på djupet och förhoppningsvis kunna förklara mer ingående. Vad det är vet vi inte innan vi gjort den kvantitativa delen – som ska generera det intressanta.

³⁸ Esiason, Gilljam Oscarsson, Wägnerud(2010):237

4. Resultat och analys

I detta kapitel kommer vi som rubriken avslöjar att presentera våra resultat och ge en analys till dem. Här finns alltså svaren på våra frågeställningar, men de besvaras återigen, och mer konkret, i nästa kapitel. För att underlätta så mycket som möjligt kommer vi att presentera en del tabeller och diagram (för visuell förståelse) samt analysera dem allteftersom de redovisas. Analysen kommer alltså att ske efter att resultatet presenterats. Vi anser att detta sätt är det bästa då man får en förklaring på vad man just tittat på. Alternativet hade varit att först redovisa alla resultat och sedan analysera dem. Men läsaren hade då hela tiden fått gå tillbaka i texten för att återigen leta reda på resultatet, och detta anser vi onödigt krångligt.

Då vi utfört både en kvantitativ och en kvalitativ innehållsanalys har vi valt att först presentera och analysera den kvantitativa. Som vi tidigare nämnt har vi sedan fokuserat på det som sticker ut och där en kvalitativ innehållsanalys kan ge oss en bredare förståelse. Denna del kommer att komma sist, då analysen och resultatpresentationen blir annorlunda mellan kvantitativa studier och kvalitativa. De kvantitativa resultaten består främst av tabeller, medan de kvalitativa är mer utdrag och citat. Vi har gett den kvalitativa analysen störst del, då den i vårt fall säger mer om rapporteringen än vad den kvantitativa gör. Den sistnämnda ger oss dock den nödvändiga bakgrund vi behöver för att genomföra en mer djupdykande analys.

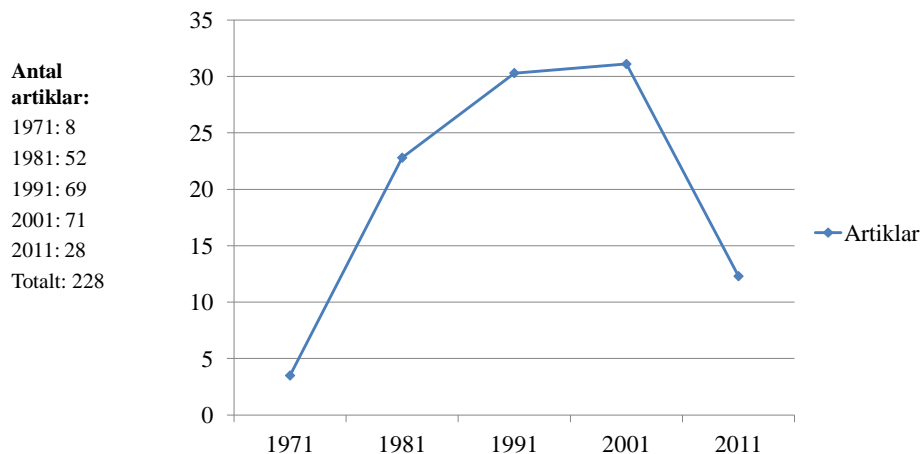
4.1 Kvantitativa resultat

4.1.1 Rapportering över tid

Den månad vi kodade 1971 gav oss som förväntat inte så mycket. Det som idag utgör stadsdelen Angered var ju då mitt under uppbyggnad och alltså mer av ett byggnadsprojekt än ett samhälle. De nyheter som finns är till stor del byggrelaterade och blir således svåra att jämföra med resterande årtal. Vad som kan sägas är att de byggrelaterade nyheterna hade en lite mer positiv klang och andades framtidstro på ett annat sätt än vad vi såg senare år, men detta är inget vi valt att fördjupa oss i.

Den stora delen artiklar från Angeredsområdet hittade vi år 1981, 1991 och 2001. Detta tack vare lokalredaktionen som fanns då och som producerade bilagan GP Nordost. Sammanlagt under de fyra månaderna vi kodade hittade vi 228 artiklar. Nedan följer ett diagram som visar hur dessa var fördelade över tid.

Fördelning av artiklar över tid (%)

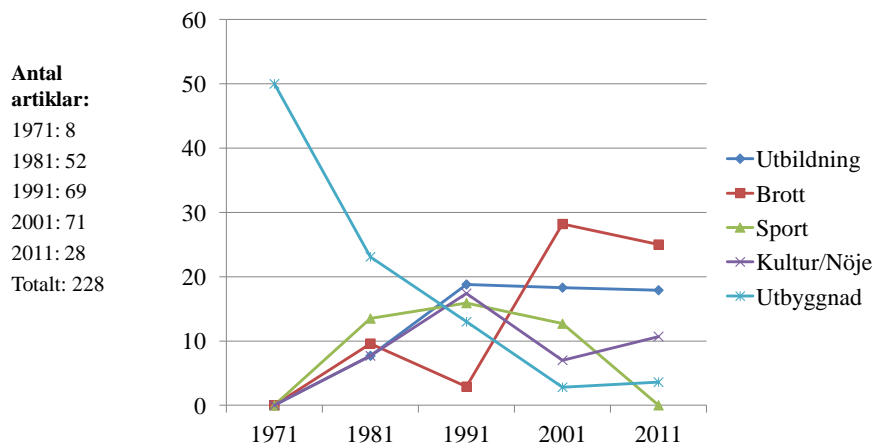
Figur 1.1.

Man kan alltså säga att GPs rapportering av Angered var som bäst (störst) någon gång på 90-talet eller början av 2000-talet. När GP Nordost sedan försvinner faller antalet Angeredsartiklar drastiskt. Som vi tar upp i teoridelen handlar det förmodligen om ekonomi. Att ha en lokalredaktion ute i Angered blir rimligtvis svårt ekonomiskt då de trogna prenumeranterna finns på annat håll och intresserar sig inte för vad som sker ute i förorten. Vad som bör noteras är att det är just GP Nordost som leder till ”peaken” som sker 81, 91 och 01. Utan den delen hade antalet rapporterade artiklar från Angered hållit en jämnare nivå över tid.

4.1.2 The big five

Då vi kodat fler teman än vad som skulle bli översiktligt i ett och samma diagram, redovisar vi nedan de fem som GP skrivit mest om under åren.

De fem största huvudkategorierna i GPs rapportering av Angered över tid (%)

Figur 2.1.
Här redovisas enbart de fem kategorier som innehåller flest artiklar. Övriga kategorier vi tittat på är: sociala problem, bostad, politik och övrigt.

Hälften av de få artiklar vi hittade 1971 passade bra i kategorin utbyggnad. Föga förvånande då samhället i Angered vid den tidpunkten växte som mest. Allt eftersom uppbyggnaden av stadsdelen avstannat ser man även den trenden i att antalet artiklar om utbyggnad minskat. 2001 och 2011 är de nästan nere på noll. Tilläggas ska också att det vi menar med utbyggnad inte rör "Järntorget får ett nytt cykelställ", utan större byggnationer som utvidgar samhället Angered.

Flest artiklar över alla undersökta år hittade vi förvånansvärt nog under kategorin utbildning. Från att knappt ha omskrivits under 1971 och 1981 så ökade de och låg sedan stabilt strax under 20 procent de resterande åren. Intressant blev då att titta på huruvida de omskrevs, på ett positivt, negativt eller neutralt sätt. Fram till 2011 (inga artiklar från 1971 fanns) var över hälften av artiklarna positiva i kategorin utbildning. Sedan, mellan 2001 och 2011, sker något – då inte en enda av dessa omskrivs positivt. Detta är förmodligen ännu ett resultat av den lokala nordostdelens nedläggning. När de inte längre finns någon journalist i området som har närhet till skolorna, rapporteras det bara om dem i artiklar med större nyhetsvärde. Och dessa är i negativ bemärkelse. Vad som styrker detta är att det 2011, jämfört med tidigare år, rapporterades färre artiklar om utbildning.

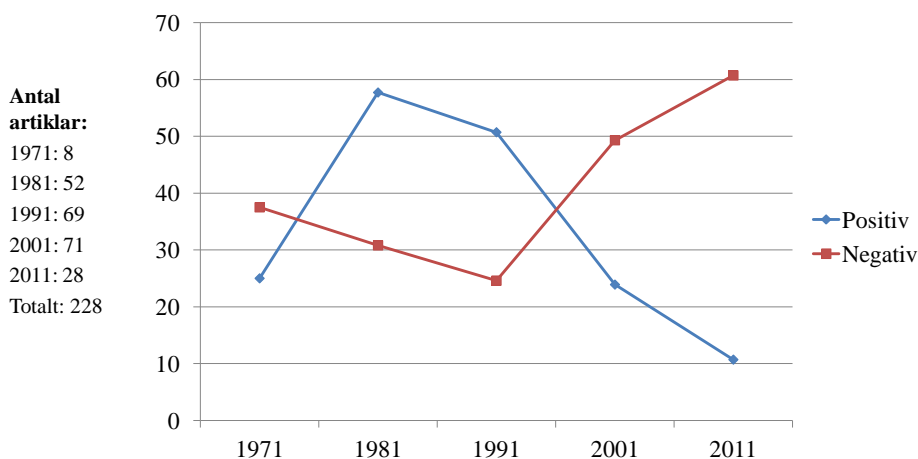
Antalet kulturartiklar håller en ganska jämn nivå under åren, med en peak 1991. Tillskillnad från sportartiklarna finns de kvar i tidningen 2011 också. Sporten, som fram till 2001 utgör ungefär lika stor del som kulturartiklarna är helt borta 2011. De sportartiklar som

rapporterades fanns nästan enbart i GP Nordost och var typiska lokalnyheter om exempelvis en Angeredsklass som vunnit skol-DM eller någon kampsportare som lyckats internationellt. Detta är nyheter som helt enkelt inte får plats i GPs nuvarande sportdel. Kulturnyheterna från Angered verkar å andra sidan ha ett lite högre nyhetsvärde och återfanns 2011 i kulturdelen vid flertalet tillfällen. Om brottsnyheterna finns mycket att säga, och vi återkommer till det senare i vår uppsats.

4.1.3 Positiv och negativ rapportering

Då vi kodade huruvida artiklarna var av positiv, negativ eller neutral bemärkelse blir det intressant att kolla på följande diagram.

Uppfattning av artiklarna över tid (%)

Figur 3.1.
I det totala antalet artiklar finns också en tredje kategori: neutral och innehåller 53 artiklar.

Trenden sedan 1981 är att det blir färre positiva artiklar, och 2011 är de nere på 10,7 procent. Sedan 1991 ökar också antalet negativa artiklar. Då de neutrala artiklarna håller sig på en ganska jämn nivå så kan vi konstatera att andelen positiva artiklar ersatts med negativa. Antingen så inträffar det under dessa år fler händelser i Angered som uppfattas som negativa. Exempelvis brott och sociala missförhållanden. Mer troligt är dock att tidningarna ändrar sitt fokus och istället fokuserar på det som förväntas hända i en förort.

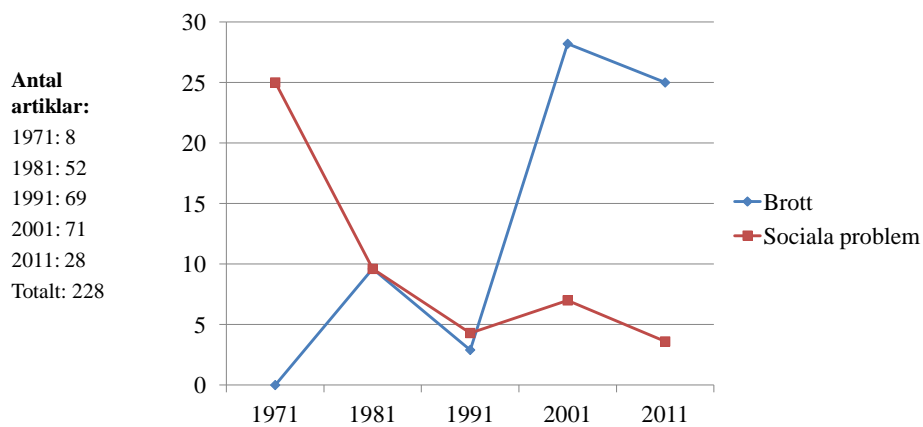
Med tanke på den litteratur vi innan innehållsanalysen tagit del av blev vi smått överraskade över att det är så pass jämnt fördelat mellan det positiva och negativa (38,2

procent positivt och 38,6 procent negativt) när vi tittar på samtliga artiklar över alla undersökta år. Detta är antagligen på grund av lokaltidningen GP Nordost som hade en mer positiv syn på Angered än huvuddelen hade, den kom heller inte ut under alla år vi undersökte. Men även om man ser på tidningen som helhet (bilagor inkluderade) så får det ändå ses som ett lite oväntat resultat. Man får också ha i åtanke när man ska tolka resultatet att antalet artiklar var betydligt färre 1971 och 2011. Liksom exemplet i teoridelen med Sydsvenska Dagbladets lokalredaktion i Rosengård verkar även lokalredaktionen i Angered ge en annorlunda bild av en förort. Förmodligen har det att göra med att journalisterna således lär känna området och då inte bara uppmärksammar det mest påtagliga, brott och sociala problem. Under de år som nordostdelen fanns så utgjorde sport, kultur och utbildning en lika stor del i bevakningen som brott och även större del än sociala problem. Ett mer vardagligt samhälle, likt den värld som skildras i centrala delar av Göteborg, framträdde under dessa år. Man kan dra slutsatsen att journalisterna som jobbade på lokalredaktionen i Angered hade mer utrymme och möjlighet att ha en bredare nyhetsrapportering under GP Nordosts tid, och att teman som sport och kultur fick en betydligt större plats. Bland annat fick teatern Blå Stället många positiva artiklar, likaså en framgångsrik judoklubb på 80-, och 90-talet. Mindre artiklar som dessa uppmärksammas antagligen bara av journalister med lokalkännedom, och försvinner helt enkelt när den kännedomen inte finns. Att det finns sociala missförhållanden i Angered är dock något som alltid kommer vara en stämpel, trots att det därifrån under nästan trettio år rapporterades mer om exempelvis sport och kultur. Man får dock ha i åtanke att detta hade sett betydligt annorlunda ut utan GP Nordost och att brott och sociala problem oftast går hand i hand.

4.1.4 Rapporteringen om brott och sociala problem

Brott och sociala problem är enligt den litteratur vi tagit del av, något som media väljer att fokusera på. Nedan följer vårt resultat i kategorin brott och samtliga artiklar är kodade som negativa.

Andel brott och sociala problem över tid (%)

Figur 4.1.

Här redovisas endast artiklarna om brott och sociala problem. I det totala antalet artiklar finns även kategorierna: kultur/nöje, sport, utbildning, utbyggnad, bostad, politik och övrigt.

Det mest uppenbara när man diagrammet är att något har hänt mellan 1991 och 2001, där andelen brottsartiklar har ökat markant. Någon gång runt millenniumskiftet finns det alltså anledning till att tro att GP ändrat något i sitt sätt att rapportera brott. Och ökningen håller i sig även 2011. Då siffrorna svarar för hur stor procentuell del av alla Angeredsartiklar som är relaterade till brott så ser man också att det inte försvinner något från delen sociala problem heller. Antalet brottsnyheter skäl alltså inte uppmärksamhet från nyheterna om sociala problem. Dessa två utgör ju de teman som är starkt förknippade till negativitet och dåligt rykte. Ett scenario vore ju att om det något år fokuseras mer på brott, så blir fokus mindre på de sociala problemen, men så är alltså inte fallet. Trots att rapporteringen om sociala problem inte verkar minska så ska man ha i åtanke att artiklar om brottsbekämpning och kriminalitet ofta handlar lika mycket om brott som sociala problem, vilket gör att skillnaden mellan dessa två teman kan vara aningen felfördelade. Detta kan alltså vara ett resultat av vår kodning och ska tas med viss skepsis. 2001 är även det året som antalet positiva artiklar minskar kraftigast och antalet negativa ökar som mest (se figur 3.1). Den ökade brottsrapporteringen är den stora anledningen till detta.

Ökningen skulle såklart kunna bero på att det mellan 1991 och 2001 faktiskt begicks fler brott i Angered, och att GP på så vis bara speglade verkligheten. Statistik från polisen visar dock att det inte skett någon markant ökning i klass med den diagrammet visar. Polisens

statistik går förvisso bara tillbaka till 1998, men Lennart Palm³⁹, statistikansvarig på polisen, bekräftar att det inte varit någon brottsvåg i just Angered under den tiden. Han säger också att en anledning till att det skulle kunna ske en ökning i antalet brott i ett miljonprogramsområde är i dess tidigare år, då området växer i snabb fart. Men det skulle i så fall vara på 70- och 80-talet. All annars borde brottsökningen vara densamma som övriga kommunen, och enligt brottsförebyggande rådets statistik så förekommer ingen sådan ökning i Göteborg från 1995 fram till 2001. Därför står det för oss klart att det endast har med GP och deras rapportering av brott i Angered att göra.

Vi kan av våra resultat konstatera att 1991 är ett väldigt Angeredsvänligt år, det visar även figur 3.1. Minst del negativa artiklar och näst störst del positiva. Det speglas även i dessa diagram där minst del brottsartiklar och även en liten del artiklar om sociala problem. 1971 bör som sagt inte tas för allvarligt med i beräkningarna då antalet artiklar om sociala problem därifrån var väldigt få, och artiklar om brott inte fanns alls. Ökningen till 2001, som är det år då störst del brotts- och sociala problemartiklar finns, blir således markant.

Totalt hittade vi nästan exakt lika många artiklar 1991 som 2001, men ändå var antalet brottsrelaterade artiklar tio gånger fler 2001. Detta är det mest utstickande resultatet vi hittat i vår kvantitativa studie. I hopp om att kunna förklara mer ingående om tendenser i rapporteringen under denna tidsperiod har vi utfört även en kvalitativ studie av de åren. Anledningen är att vi med den mängd data vår kvantitativa innehållsanalys genererat inte kan ge ett bra svar på varför det är så. En kvalitativ studie av detta är därför nästa steg.

4.1.5 Vilka kommer till tals?

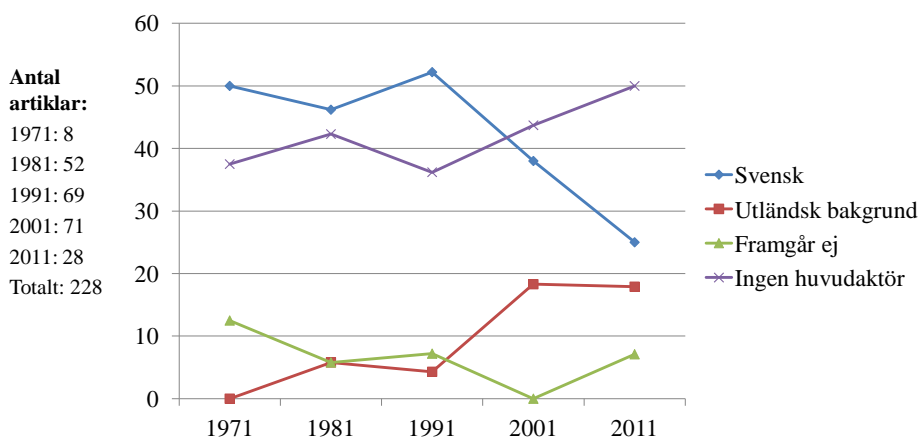
För att så bra som möjligt kartlägga hur GP sköter rapporteringen av Angered blir det relevant att titta på vilka som kommer till tals i artiklarna. Vi kallar dessa huvudaktörer (definition finns i metodkapitlet). Av de totalt 228 artiklarna är 66 stycken (28,9 procent) huvudaktörer från Angered. Detta jämfört med 29 (12,7 procent) som inte är från Angered. I de resterande fallen framgår det inte varifrån huvudaktören kommer eller så finns det ingen huvudaktör alls. Det sistnämnda är vanligast, och anledningen till det är att de flesta Angeredrelaterade artiklarna är notiser eller små artiklar där ingen kommer till tals.

Invánarna i Angered utgörs till stor del av personer med utländsk bakgrund, trots det är det häpnadsväckande få i den kategorin som kommer till tals i GP genom åren. Det har blivit

³⁹ Lennart Palm, samtal 19 april 2012

bättre på senare år, men på 80-och 90-talet var skillnaderna väldigt påtagliga. Diagrammet nedan visar hur fördelningen av de som kommit till tals i GP sett ut.

Huvudaktörs etnicitet över tid (%)

Figur 5.1.

Med tanke på hur den etniska fördelningen ser ut i Angered kan man bara konstatera att GP genom åren, medvetet eller omedvetet, låtit svenskar komma till tals. Det har dock blivit bättre. Hur bra svarar det för hur det ser ut i förorten Angered? Och blir det en rättvis bild av samhället om personer med utländsk bakgrund så sällan får komma till tals i GP? Dessa frågor kan vi bara formulera. Svaren får vi överlåta till GP. Men som vi tidigare nämnt så intervjuas ofta chefer och personer högt upp i hierarkin och dessa är oftast personer utan utländsk bakgrund. Det verkar som att journalister oftast hittar den enklaste vägen till ett bra citat och glömmer bort att fråga sig vem som är bäst lämpad att svara på frågorna. Då även Angereds geografiska läge inte är optimalt så blir det ännu lättare att bara lyfta på luren och ringa än att faktiskt åka ner och prata med människor i området.

4.2 Kvalitativa resultat – tendenser i brottsrapporteringen

Vi ville med vår kvalitativa innehållsanalys gå djupare in på de mönster som vi hittade i vår kvantitativa del. Eftersom ökningen i antalet brottsnyheter var så pass framträdande, blev det ett naturligt val att titta närmare på hur just dessa händelser beskrevs. Vi har redan konstaterat att de ökar, och att det inte hade att göra med någon brottsvåg under 90-talet, utan GP som helt enkelt väljer att publicera fler artiklar om brott i Angered. Det blir således intressant att se om sättet GP skriver om brott förändras, under den ungefärliga ökningsperioden (mellan 1991 och 2001), och även senare under 2000-talet.

Vi valde att titta på 40 artiklar från 90-talet (1994-2000) och 40 artiklar från 2000-talet (2000-2010) med kravet att det skulle vara en artikel större än en notis och att det faktiskt skulle finnas något att hämta från den valda artikeln. En artikel där brottet beskrivs utan någonting som sticker ut och där den enda kopplingen till vår stadsdel är att gärningsmannen kommer därifrån väljer vi alltså bort. Anledningen är simpel. Om inget annat än den ”vanliga” brottsinformationen finns så säger den inget om eventuella tendenser eller trender.

4.2.1 Kodschema till kvalitativ innehållsanalys

Våra frågor till texterna såg ut på följande vis och var uppdelade i fyra teman:

Tema 1.

- Beskrivs brottet som en enskild händelse (enskild galning) eller sätts det i en social kontext (sociala problem)?
- Vilken typ av brottslighet är det som beskrivs och sätts det i ett större sammanhang till exempel gäng och organiserad brottslighet?

Kommentar: Vi ville ta reda på om brottet oftast sattes i relation till någonting annat, till exempel arbetslöshet, social misär eller om det kopplades ihop med organiserad brottslighet. Detta är viktigt eftersom det i sådana fall inte bara ger en bild av själva brottet utan också en bild av situationen i Angered.

Tema 2.

- Används området (Angered) för att exemplifiera ett problem i texten?
- Finns det normativa ställningstaganden i texten eller fördömande?

Kommentar: Vi ville se om det fanns texter där Angered användes som ett medel för att påvisa en negativ problematik. Ett exempel på detta är att ungdomsbrottsligheten ökar och att man då ofta vänder sig och pratar med Angeredspolisen. Vi ville också se om det fanns några ställningstaganden i texten där det är uppenbart att textförfattaren själv har lagt in sina egna värderingar i texten, alternativt sätter "svenska" värderingar i motsats till något annat.

Tema 3.

- Finns det ett vi och dom perspektiv i texten?
- Kan man hitta stereotyper i texterna?

Kommentar: Här ville vi se om man kunde hitta en bild av "typisk" brottsling eller om det fanns en tydlig skiljelinje mellan "svenskar" och "invandrare".

Tema 4.

- Vilka får uttala sig och på vilket sätt?

Kommentar: Här ville vi titta på vilka som får uttala sig och när det får uttala sig, vad får de då uttala sig om. Får de som bor i Angered säga något? På vilket sätt uttalar sig polisen när de ska kommentera brott, pratar de bara om brottet eller får de chans att säga något om vad som ligger bakom.

4.2.2 Reslutat

Det första tydliga mönstret som framkommer under 90-talet är att det är väldigt vanligt att nämna nationaliteter på både förövare och brottsoffer, ibland på ett nästan överdrivet sätt. Här är ett exempel från en nyhetstext efter att två unga män hade blivit knivskurna på Blå Stället i Angered.

"Enligt åtalet skall dådet i Blå Stället ha startat med att 20-åringen gett sig på den 16-årige jugoslaven med knytnävsslag och sparkar. Sedan skall irakiern ha tagit fram en kniv och huggit offret tre gånger."⁴⁰

⁴⁰ Göteborgs-Posten 1996-11-30. Sida: 11

Denna typ av beskrivningar fortsätter fram tills slutet av 90-talet då den avtar. Man kan tänka sig att detta beror på att journalisterna blivit bättre utbildade och att debatten om hur man skriver om förorten har under slutet av 90-talet blivit mer aktuell. En stor majoritet av artiklarna under båda perioderna handlar om ungdomskriminalitet och bråk mellan olika ungdomsgäng. Under 90-talet är kopplingar till den organiserade brottsligheten inte närvarande i texterna. Namn som Original Gangster, X-team och Bandidos förekommer inte förrän dessa namn exploderar i antal vid början av 2000-talet. Ungdomsbrottsligheten beskrivs ofta genom att man har använt material från polisutredningen och sen skrivit ihop en text baserat på det. Förvånansvärt många artiklar står således utan riktiga citat och utan att man får en uppfattning om att journalisten ifråga inte har pratat med någon överhuvudtaget. Berättelsen får alltså stå utan att någon får chans att bestrida eller säga något om den. När polisen sen får uttala sig handlar det ofta om att gärningen beskrivs och inte speciellt mycket mer. Ett återkommande inslag är dock att polisen ofta påpekar att gärningsmännen ifråga (ofta bråk mellan ungdomsgäng) inte består av bara invandrare utan också av svenskar.

Det finns också ett uttryck som varit återkommande ett par gånger men som också försvinner i slutet av 90-talet. I sammanhang där poliserna får lite större utrymme och ska utveckla varför ofta just ungdomar hamnar snett återfinns ”andra värderingar” ofta i deras citat. Här är ett exempel från en artikel om ökad ungdomsbrottslighet i Angered: *”När det är lätt för andra värderingar att uppstå, är det lätt att bli kriminell”*.⁴¹ Vad som menas med andra värderingar förklaras aldrig men man kan dra slutsatsen att det handlar om att personen jämför med ”våra” värderingar. De få gånger de boende faktiskt får uttala sig så är det övervägande så att de ber om fler poliser och berättar om ett område som håller på att falla sönder av tristess och social misär. När det gäller stereotyper och andra sätt texter kan påverka bilden av en plats eller samhälle så fanns det inte speciellt mycket då rapporteringen ofta var relativt kall och icke reflekterande. Men i en artikel kom plötsligt allt på en gång. I en lång text om situationen i Hjällbo ser ingressen ut på följande vis.

*”Om du stannar kvar i Hjällbo sedan alla administrerande, vårdande och undervisande svenskar åkt hem klockan fem på fredagen kan du inte undgå att se brottsligheten. Fast kanske bara som lösa bitar i ett pussel.”*⁴²

Denna följs sen av två sidors stigmatisering av Hjällbo och olika intervjupersoner som alla beskriver en plats där man inte vill bo. Denna artikel står dock ut från resten och ska inte

⁴¹ Göteborgs-Posten 1997-02-24, sida: 6

⁴² Göteborgs-Posten 1999-01-10, sida: 57

tolkas som något normativt, men vi tycker ändå det finns en relevans i att nämna den i vårt resultat eftersom det ändå visar på sättet man kunde få skriva och ändå få texten publicerad. Under 2000-talet försvinner sättet att benämna brottslingar med nationaliteter, istället börjar man använda ”*inte svensk medborgare*” regelbundet. Även under 2000-talet så fortsätter rapporteringen vara relativt fri från frågor om varför dessa ungdomar begår brott (ungdomsbrottsligheten är som sagt ett tema som är ständigt återkommande) utan den förändring som sker är istället att det börjar bli betydligt större utrymme för citat. Texterna har numera nästan aldrig bara en polisutredning som grund utan de har också citat ofta enbart från poliser men ibland också från anhöriga. Polisen uttalar sig nu också mer fritt och ett återkommande ämne är vad man ska göra med ungdomarna som begår brott. Poliserna talar trots detta sällan om de bakomliggande orsakerna till att brotten begås utan faller in i ett mönster där de berättar hur man ska få bort ungdomarna från gatan.

”Det är bättre om de får rehabilitering på vårdhem än att de fortsätter med brotten här. Det är hemma som man är något, har status. Är man på ett hem i Norrland vet ingen vem du är, säger ...”⁴³

Ovanstående citat är från ännu en artikel om ungdomsbrottslighet. Den största förändringen som sker i början av 2000-talet är den explosionsartade ökningen av artiklar kopplade till organiserad brottslighet. Det som på 90-talet var ungdomar som hade hamnat ”lite snett” är nu ungdomar som blivit rekryterade eller hänger runt gängledare för olika nätverk som Original Gangsters, X-team, Bandidos, Red and White Crew, osv. Detta leder till att bilden av dessa problem blir betydligt mer skrämmande eftersom kopplingarna nu finns det ett varumärke som är förknippad med mord och grov brottslighet. En annan förändring är att polisen nu har gått från att påpeka att det inte handlar om bara invandrare till att istället påpeka att brottsligheten i Angered inte är högre än någon annanstans. Vilket man kan tycka är aningen märkligt med tanke på att brottsligheten rimligtvis varierar över stadsdelarna. De verkar plötsligt ha blivit väldigt måna om att inte bidra till stigmatiseringen. Här är ett citat från en artikel om problemet att många ungdomar bär kniv

”Det är möjligt att ingripandesiffrorna mot tonåringar och barn från de nordöstra förortererna skrämmer. Kommissarie Bertil Claesson och hans medarbetare Jonas Lundquist vill dock inte ta del i någon svartmålningskampanj. De är snarare noga med att poängtera följande:

⁴³ Göteborgs-Posten 2001-08-13, sida: 6

*– Det här är egentligen ganska lugna områden. 98 procent av invånarna sköter sig.*⁴⁴

Man kan säga att under båda de undersökta perioderna är Angered i blickfånget när det gäller brottslighet i allmänhet men ungdomsbrottslighet i synnerhet. Så fort det handlar om något där ungdomar är inblandade så kommer det alltid något citat från någon i Angered.

*”– Det är framförallt rädslan för trakasserier, och obehaget att behöva möta gärningsmannen i tingsrätten som gör att ungdomar inte anmäler brott. Det säger Bertil Claesson närpolischef i Angered.*⁴⁵

Detta är taget från en artikel om rädslan för hot och våld när man vittnar. Resten av artikeln har alltså inget med Angered att göra utan man använder en polis i Angered eftersom man vet att det förekommer mycket brott där. Detta är väl ett tecken på att man använder Angered som ett exempel på någonting dåligt och på så vis bidrar till stigmatiseringen av området. Detta är någonting som återkommer ofta. Samtidigt så kan man hävda att eftersom ungdomsbrottsligheten är hög där så är det antagligen så att den största kunskapen om dessa brott också finns i sådana områden. Det är ett svårt övervägande vad som är befogat och vad som inte är det.

⁴⁴ Göteborgs-Posten 2003-11-14, sida: 6

⁴⁵ Göteborgs-Posten 2004-07-21, sida: 3

5. Sammanfattning

Får att återknyta på bästa möjliga sätt till vår frågeställning har vi valt att besvara dessa på ett tydligt sätt genom att gå igenom fråga för fråga. I detta kapitel kommer alltså inget nytt undersökas utan vi plockar här ut delar från teorikapitlet samt resultat och analyskapitlet.

5.1 Har Göteborgs-Postens rapportering av stadsdelen Angered ökat eller minskat över tid? (1971-2011)

Som figur 1.1 visar så rapporterade GP som flitigast om Angered under 90- och 2000-talet. En rejäl ökning sker mellan 1971 och 1981, och även en liten ökning till 1991. Sedan är rapporteringen, så vitt våra nedslag kan visa, stabil fram till 2001 för att sedan minska drastiskt. Som vi redan påpekat har detta att göra med att lokalredaktionen som producerade bilagan GP Nordost lades ner, och bevakningen således stagnerade. Svaret på vår frågeställning är således att rapporteringen först ökat och det sista årtiondet minskat igen. Då samhället i Angered fortfarande var under uppbyggnad 1971, och invånarantalet då var betydligt mycket lägre, känns inte ökningen fram till 1981 så häpnadsväckande med tanke på områdets expansion. Däremot bör minskningen mellan 2001 och 2011 uppmärksammas mer om nu GP vill få det att framstå som att de täcker hela Göteborg. Fortsätter minskningen av artiklar från Angered i samma takt är de snart färre än på 70-talet, då Angeredsområdet hade en tiondel av antalet invånare som bor där nu.

5.2 Vilka ämnen får mest utrymme i Göteborgs-Postens rapportering över tid (1971-2011)

Det ämne som håller en relativt jämn nivå under hela perioden (bortsett från 1971) är artiklar om utbildning och kultur. Som vi tidigare visat är dessa oftast från GP Nordost och är överlag positiva fram till 2011 då samtliga artiklar är negativa. Man kan anta att rapporteringen om kultur och utbildning utan denna lokalbilaga hade både blivit betydligt färre och antagligen också mer negativ. Artiklar om brott ökade dramatiskt mellan 1991 och 2001 och blev under början av 2000-talet fram tills idag dominerande. Detta bekräftar de resultat som Heber kom

fram till i sin studie som finns i vår teoridel – att media började fokusera på brottslighet på 90-talet.

Under Angered's tidiga år är rapporteringen om utbyggnad stor i GP, men avtar sedan. Antagligen i takt med att utbyggnaden av stadsdelen avtar. Rapporteringen av sport håller sig strax ovanför tio procent fram till millenniumskiftet, men försvinner sedan. Framst för att de är lokalnyheter som inte platsar i GPs sportdel år 2011.

Dessa fem nämnda ämnen (*utbildning, kultur, brott, utbyggnad och sport*) får enligt vår kvantitativa studie mest utrymme i GP över tid. Om man gör om studien om tio år skulle säkert inte utbyggnad platsa där. Som det ser ut nu är sportnyheterna även på väg bort, men detta kan ändras om något Angeredslag tar sig upp i de högre divisionerna inom någon idrott, till exempel. De övriga är så stabila att inga tecken på att de skulle försvinna finns.

5.3 Går det att urskilja några särskilda teman i Göteborgs-Postens bevakning av stadsdelen Angered?

På grund av den brottsökning i GPs rapportering i början av 2000-talet så sökte vi särskilda teman där. Det temat som återkommer under 1994-2010 i vår kvalitativa analys är ungdomsbrottslighet. Detta ökar dramatiskt i början av 2000-talet. Den mängd rapportering som gjordes på temat ungdomsbrottslighet är svårt att titta på utan att dra slutsatsen att det förekom en massiv stigmatisering av området och framförallt deras unga människor. Under 2000-talet framstod det som att varje 15-åring som begått ett brott hade någon form av koppling till antingen droger eller organiserad brottslighet. En annan sak som återkom i vår kvantitativa studie var frågan om utbildning då oftast i kontexten av problem med grundskola och gymnasium. Dock kodade vi samtliga dessa som utbildning och särskilde såldes inte dessa olika teman.

5.4 Har diskursen förändrats under den undersökta tidsperioden – och i så fall: när och hur?

I vår kvalitativa studie hittade vi en tydlig förändring i diskursen och det var övergången från ungdomsbrottslighet till organiserad brottslighet. Från att de unga som begår brott blivit benämnda som ynglingar och barn som hamnat lite snett förändrades bilden framförallt i början på 2000-talet drastiskt. Nästan varje artikel om ungdomsbrottslighet var fylld av

kopplingar till de olika större organiserade gängen och organisationerna. En annan tydlig förändring var sättet man talade om brottslingarnas nationalitet. Att ständigt på 90-talet benämna både förövaren och brottsoffren med nationalitet var standard medan det på 00-talet nästan försvann. Detta kan vara ett tecken på att vi har något att hämta i vår första hypotes där vi förutsatte att journalistkåren genom åren har blivit professionaliserad och att detta således skulle leda till en bättre och mer mångsidig rapporteringen.

6. Diskussion och slutsatser

När vi tog oss an det här projektet ville vi ta reda på vad det fanns för tendenser i rapporteringen från Angered över tid. Vi hade två olika hypoteser som vi delvis kunde bekräfta. Den första hypotesen där vi förutsatte att eftersom samhället i sig blivit mer segregerat över tid skulle leda till fler negativa rubriker och en mindre mångfacetterad rapportering. Vi kunde tydligt se att rapporteringen blev mer negativ fram till 2011 då den i princip var rätt igenom negativ. Det kan finnas flera anledningar till att rapporteringen har förändrats. Men den största anledningen är ofrånkomligen det faktum att GP hade en lokalredaktion de år då rapporteringen har varit som mest mångfacetterad, 1981, 1991, 2001. Man kan dra slutsatsen att när journalisterna jobbar i ett specifikt område så kan de också genom lokalkännedom intressera sig för och hitta nyheter som inte är brottsrapportering. Under 2011 bestod rapporteringen enbart av negativa brottsnyheter. Inte på grund av att det bara sker brott i Angered, utan därför att det inte finns några journalister som arbetar i Angered. Varför har journalisterna slutat intressera sig för Angered då? Man kan tänka sig att när miljonprojekten byggdes fanns det en positiv anda och en känsla av något nytt och positivt. Detta leder självklart till att journalister ser ett nyhetsvärde i detta. En annan orsak är att Göteborgs-Posten ser var sina läsare bor och eftersom inte så många läser tidningen i Angered har de heller inte känt ett behov att bevaka området på ett bättre sätt. När lokalredaktionerna försvann på grund av åtstramningar försvann också en kompetens som krävs för att hitta nyheter, det är svårt att rapportera om någonting som man inte känner till. Det är så klart en balansgång som är svår när man som tidning behöver hålla i sina pengar samtidigt som man så klart borde försöka täcka hela sitt område. Vi är övertygade om att rapporteringen kan bli mer mångfacetterad även med dagens resurser. Under tiden då det fanns en lokalbilaga så var tekniken ännu i sin vagga, de möjligheter som den digitala världen ger oss kan nu betyda att det som då behövdes flera personer för att klara av kan nu göras av en enda person med en smartphone. De åkte bland annat på 90-talet ut till olika fritidsgårdar och satte upp en hel redaktion och pratade med elever och lärare. En sådan sak skulle idag kunna göras både billigare och effektivare. Det är inte rimligt att tänka sig att rapporteringen kring förorterna ska vara lika bra som i innerstaden, däremot är det rimligt att tänka sig att det finns en reporter som har ett par specialområden i Göteborg. En mobil reporter som gör ett eller flera reportage i veckan.

Vår andra hypotes som gick ut på att journalistiken har professionaliserats och att journalisterna således blivit bättre och att rapporteringen därav blivit mer mångfacetterad och mindre stereotyp. Eftersom rapporteringen i slutändan bara var negativ i vårt sista nedslag så är det ju svårt att hävda att rapporteringen blivit mer mångfacetterad. Däremot visade vår kvalitativa analys tydligt att det har skett andra förändringar. Journalisterna som under 90-talet alltid nämnde både etnicitet och nationalitet konsekvent har nu slutat att göra detta. Detta kan ses som ett tydligt tecken på att journalistiken i sig har förändrats och blivit mer seriös. Samtidigt kan man se en tydlig förändring i stigmatiseringen av

ungdomar under början av 2000-talet. De övergår från att vara ungdomar till kriminella och det är väl å andra sidan ett tecken på att journalistiken fortfarande har en del frågor att ställa sig själva. Ska man rapportera att en femtonåring har kopplingar till ett kriminellt gäng, när man egentligen aldrig kan veta hur denna koppling ser ut. Det är en rätt lång väg mellan bussträck och Original Gangsters och vi anser att det är av största vikt att rapporteringen av ungdomsbrottslighet tar hänsyn till det, och vad den typen av rapporteringen kan få för konsekvenser för självbilden som dessa ungdomar får. Om till och med tidningen skriver att man är kriminell är det kanske inte så lätt att se sig själv på ett annat sätt.

Sammanfattningsvis kan man säga att GPs rapportering av stadsdelen Angered har degraderats till nästintill bara negativ rapportering och att nedläggningen av lokalredaktionen i början av 2000-talet har lett till att rapporteringen av har blivit väldigt ensidig. Resultatet blir att den bild som tidningen nu ger av Angered är mer negativ än den var under de tidigare perioderna och att det snarare går emot att bevakningen försvinner än att den kommer att öka. Lösningen på detta får man antagligen hitta i något annat än mer resurser. Vi tror att en lösning kan vara att jobba mer med sociala medier och använda sig av den digitala tekniken för att lättare kunna hitta de nyheter som annars bara en lokalreporter hade kunnat hitta. Mer kontakt med de som bor i områdena och kanske även öppna dörren för medborgarjournalistik.

6. Avslutande ord

Vi är nöjda med resultatet och har tyckt att arbetet har varit både spännande och intressant. Den relativt korta tiden har inneburit att vi har fått kompromissa med våra ambitioner. Vi lyckades ändå att inte ta oss vatten över huvudet, utan valde en studie och ett studieområde som vi lyckades fullföra. Förhoppningsvis har vi bidragit till kumulativiteten. Några saker vill vi dock ta upp såhär i efterhand.

Det stora bedömningsproblemet som uppstod efter vårt kodande var hur vi skulle göra med GP Nordost. Å ena sidan är det en lokaltidning och en bilaga för de boende i nordöstra Göteborg, och således inte en del av "huvud GP". Å andra sidan är det en del av GP, med journalister från GP, som fokuserar på just Angered. Alltså gör GP ett försök att skildra även dessa delar av staden. Man vet ju inte säkert om artiklar som fanns med i nordostdelen, utan den delen hade funnits med på nyhetsplats i "huvud GP". Alla hade inte gjort det, men hade fler i så fall funnits med där utan GP Nordost? Borde den räknas med i vår studie eller inte – det är frågan.

Vi valde ändå att ta med GP Nordost. Kanske för att vi annars inte ens skulle haft hälften av det material vi nu fick. Klart är i alla fall att vi borde ha kollat upp det innan, och redan då tagit ställning till problemet. Hade vi vetat om att GP Nordost hade påverkat rapporteringen så mycket innan vi påbörjade studien hade det varit rimligt att lägga till en tredje hypotes som inkluderade det.

Vi är medvetna om att en syntetisk månad kanske inte alltid är representativt för ett år, speciellt med tanke på att det är ett redan från början underrepresenterat område vi undersöker. Hade vi till exempel valt att inte koda GP Nordost så hade resultatet kunnat bli annorlunda. På samma sätt kan man hävda att vårt resultat nu är alltför påverkat av en tidning som inte kom ut dagligen och således kanske inte ska representera GPs nyhetsbevakning i stort. Samtidigt så tycker vi att vår kvalitativa analys ger en bredare bild av rapporteringen och vi är övertygade om att vår reliabilitet och validitet är fullt godkänd.

Under den kvantitativa kodningen hade vi ett mycket fungerade kodschema. Vi passade också på att markera saker som kanske borde hamna i en annan kategori än övrigt, för att sedan se om något kunde åtgärdas. Detta resulterade i några extra variabler som politik och utbyggnad. Ovan riktas lite kritik mot vårt urval. Kodschemat var dock inte en anledning till sämre reliabilitet eller validitet.

Planen var först att enbart göra en kvantitativ innehållsanalys. Sedan var den att enbart göra en kvalitativ. Kompromissen blev att göra båda – vilket blev riktigt bra. Det underlag vi tog fram i den kvantitativa behövdes för att ha bakgrund nog i den kvalitativa. Extra spännande var det ju också i och med att vi inte visste vad den kvalitativa studien skulle handla om innan vi analyserat den kvantitativa innehållsanalysen. På så vis kan man verkligen påstå att vi valde rätt ämne för en kvalitativ analys, då vi redan hade ett stort underlag *eget material* i förfogande.

Vi hoppas att studien varit lätt att förstå och ta till sig, samt att den på något sätt bidragit till kumulativiteten.

Signerat Appelgren & Berglund

7. Litteraturförteckning

Tryckt litteratur:

Ericsson, U., Molina, I., Ristilampi, Per-Markku (2002). *Miljonprogram och media: föreställningar om människor och förorter*. Trelleborg: Berlings Skogs AB.

Esiason, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Wägnerud, L (2010). *Metodpraktikan. Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Vällingby: Nordstedts juridik AB.

Guibourg, Clara (2005). *Den farliga förorten. En studie av Tenstas mediabild och hur den uppfattas av tenstabor*. Stockholm: JMK

Nygren, Gunnar (2005). *Skilda medievärldar. Lokal offentlighet och lokala medier i Stockholm*. Stockholm/Stenhag: Brutus Östlings Bokförlag Symposion.

Sandstig, Gabriella (2010). *Otrygghetens landskap. En kartläggning av otryggheten i stadsrummet och en analys av bakomliggande orsaker, med fokus på mediernas roll*. Göteborg: Livréna AB

Digital litteratur:

Ekberg, Kerstin (2007). *Här bor journalisterna. En rapport om var journalister bor och vad det kan betyda för rapportering från olika områden:*

http://www.mediastudier.se/bdh_filearea/studier/Har_bor_journalisterna.pdf

Entman, Robert M (1993). *Journal of communication. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm:*

<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x/pdf>

Heber, Anita (2011). *Fear of crime in the Swedish daily press – Descriptions of an increasingly unsafe society:*

<http://www.tandfonline.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/pdf/10.1080/14043858.2011.561623>

Hultén, Gunilla (2006). *Främmande sidor: Främlingskap och nationell gemenskap i fyra svenska dagstidningar efter 1945:*

<http://www.avhandlingar.se/avhandling/530be61a04/>

Kasagiannis, C., El Mallah, A (2011). "Den idealiske gärningsmannen": *En studie av kvällspressens skildringar av personer med utländsk bakgrund inom kriminaljournalistiken:*

<http://www.avhandlingar.se/avhandling/530be61a04/>

Sernhede, O (2004). "Man måste väl ibland tro att det som görs blir bra också": *Goda projekt och sega strukturer:*

[http://www4.goteborg.se/prod/storstad/dalis2.nsf/vyFilArkiv/Goda%20projekt%20och%20sega%20strukturer.pdf/\\$file/Goda%20projekt%20och%20sega%20strukturer.pdf](http://www4.goteborg.se/prod/storstad/dalis2.nsf/vyFilArkiv/Goda%20projekt%20och%20sega%20strukturer.pdf/$file/Goda%20projekt%20och%20sega%20strukturer.pdf)

Wiik, J (2010). *Journalism in transition. The Professional Identity of Swedish Journalists:*

http://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/21853/1/gupea_2077_21853_1.pdf

Webbplatser:

<http://www.goteborg.se>

Publicerat den 29 september 2011. Hämtat den 23 mars 2012.

<http://info.gp.se/omgp/hem>

Hämtat den 24 april 2012.

Personer:

Lennart Palm, *statistiker på Polisen* - Telefonnummer: 0105654063

Samtal den 19 april 2012.

8. Bilagor

8.1 Kvantitativt kodschema

V1 År

1. 1971
2. 1981
3. 1991
4. 2001
5. 2011

V2 Månad

1. Januari
2. Feb
3. Osv.

V3. Datum

1. 1.
2. 2.
3. Osv.

V4. Sida

1. Första sida
2. Förstasida annan del
3. Annan

V5. Storlek

1. Helsida eller mer
2. Storartikel halvsida eller mer
3. Medelstor artikel, en fjärdedels sida eller mer
4. Liten artikel, en åttodelssida eller mer
5. Notis, mindre än en åttodelssida.

V6 Uppfattning

1. Positiv
2. Negativ
3. Neutral

Kommentar: Vi har valt att fokusera på vinkeln. Det vill säga vi tittar på rubrik och ingress, är artikeln vinklad på ett sätt där Angered framställs som positivt eller negativt.

V7. Huvudtema

1. Brott
2. Sociala problem
3. Kultur/nöje
4. Sport
5. Utbildning
6. Utbyggnad
7. Övrigt
8. Bostad

Kommentar: Utbildning är allt som rör skola, högskola, universitet. Utbyggnad är en kategori som används när någonting större byggs i området som vi bedömer får en påverkan på området. Alltså inte om det handlar om en ny stolpe utanför Blå Stället. Bostadskategorin är när det handlar om hyresrätter eller bostadsrätter. Brott och sociala problem går ofta hand i hand men vi har valt att som sagt använda vinkeln i rubrik och ingress. Är det brottet som står i centrum eller är det bakgrunden till brottet.

V8 Brottsnyheter

1. Misshandel
2. Mord/dråp
3. Våldtäkt
4. Skadegörelse
5. Rån/inbrott
6. Ekonomisk brottslighet
7. Övrig brottslighet

8. Brott omnämns ej
9. Snatteri

V9 Sociala Problem

1. Arbetslöshet
2. Socialbidrag
3. Övrigt fattigdomsrelaterat
4. Språkproblem
5. Frågor kring kultur eller religiös tillhörighet
6. Drogrelaterat
7. Ungdomsproblem
8. Övriga sociala problem
9. Social problem omnämns ej

V10. Huvudaktör bostadsort

1. Angered
2. Inte Angered bo
3. Framgår ej
4. Ingen huvudaktör

V11. Huvudaktör – Roll

1. Myndighetsperson
2. Politiker
3. Polis
4. Lärare
5. Näringsliv
6. Privatperson
7. Övrigt/framgår ej
8. Ingen huvudaktör

V12. Huvudaktör – Etnicitet

1. Svensk
2. Utländsk bakgrund
3. Framgår ej

4. Ingen huvudaktör

V13. Huvudaktör – Kön

1. Man
2. Kvinna
3. Framgår ej
4. Ingen huvudaktör

V14. Biaktör – Bostadsort

1. Angered
2. Inte angeredbo
3. Framgår ej
4. Ingen biaktör

V15. Biaktör – Roll

1. Myndighetsperson
2. Politiker
3. Polis
4. Lärare
5. Näringsliv
6. Privatperson
7. Övrigt/framgår ej
8. Ingen huvudaktör

V16. Biaktör – Etnicitet

1. Svensk
2. Utländsk bakgrund
3. Framgår ej
4. Ingen biaktör

V17. Biaktör – Kön

1. Man
2. Kvinna
3. Framgår ej
4. Ingen biaktör

8.2 Arbetsrapport – Där spårvagnen vänder

Vi har försökt att göra så mycket som möjligt tillsammans eftersom vi båda känt att det var viktigt för att uppnå god reliabilitet. Under både den kvantitativa och den kvalitativa kodningen har vi suttit tillsammans men delat upp materialet så att vi kunde göra en likvärdig arbetsinsats. På så sätt har vi också lätt kunnat diskutera de frågor eller problem som kommit upp under kodningen.

När det kommer till tidigare forskning och inläsning av teori har vi gjort på liknande sätt. Vi har delat upp litteraturen mellan oss och sen sammanställt resultatet tillsammans. Detta har hjälpt oss på flera sätt, eftersom vi kunnat jobba individuellt när vi själva haft tid över har vi båda kunnat känna att vi gjort en likvärdig arbetsinsats samtidigt som vi sen jobbat ihop texterna tillsammans och fått dem att fungera i ett sammanhang.

Vi delade upp jobbet när det gällde att tolka den kvalitativa och den kvantitativa kodningen. Martin tog hand om den kvantitativa medan Anton tog hand om den kvalitativa. När vi var klara tittade vi igenom varandras resultat för att säkerställa att vi inte missat något eller att det skulle vara något där vi såg helt olika på resultatet.

Vi är väldigt nöjda med vårt samarbete och hade gjort på samma sätt om vi kunnat göra om allt igen. Det är en väldig fördel att alltid ha någon att bolla sitt arbete med och en stor tillfredsställelse när man känner att resultatet har blivit riktigt bra.

Kontaktuppgifter

Författare: Anton Berglund & Martin Appelgren

Lärosäte: Göteborgs universitet. Institutionen för journalistik och masskommunikation

Handledare: Johannes Bjerling

Vårterminen 2012 (2012-04-26)

Kontakt: berglundanton@hotmail.com, karlmartinappelgren@gmail.com